

Міністерство освіти і науки України
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

Факультет педагогіки, психології та соціальної роботи
Кафедра музики

**ФЕНОМЕН ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ В. ІВАСЮКА В
КОНТЕКСТІ МУЗИЧНО-КУЛЬТУРНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ**

Кваліфікаційна робота
Рівень вищої освіти – другий (магістерський)

Виконала:
студентка 6 курсу, групи 618
спеціальності 025 «Музичне мистецтво»
Ганчук Яна Олександрівна
Керівник: доц. Куліковська І.С.

До захисту допущено:

Протокол засідання кафедри № _____

Від «_____» _____ 2021 р.

Зав. кафедри _____ доц. Лісовий В.А.

Чернівці – 2021

ЗМІСТ

Вступ	3
Розділ 1. Роль митецької особистості В. Івасюка у розвитку вітчизняної музичної культури	6
1.1. Суспільно-історичні особливості становлення митецької діяльності В. Івасюка.	6
1.2. Життєдіяльність буковинського митця В. Івасюка.	13
Висновки до першого розділу	22
Розділ 2. Музично-творча діяльність В. Івасюка як феномен музичної культури II половини XX століття	24
2.1. Оцінка музично-пісенної діяльності буковинця	24
2.2. Дослідження образності та етико-естетичних засад музично-пісенної спадщини В. Івасюка	33
Висновки до другого розділу.....	42
Висновки	43
Список використаних джерел	48
Додатки	55

ВСТУП

Незалежність України, утвердження демократичних цінностей зумовили перегляд історичних епізодів, постатей, які за часів радянської влади були заборонені, знаходилися під грифом секретності. Проте Яскравою сторінкою у розвитку мистецької культури є постать Володимира Івасюка – буковинця, композитора, співака, лікаря, художника, відомого перш за все своїми піснями, які впродовж півстоліття приваблюють свою мелодійністю та оригінальністю змісту. Як засвідчує час, особистісно-часові проєкції минулого на сучасність зумовлюють аналіз соціальної ситуації, буття та приналежності до української культури. Вивчення особливостей української музичної культури II пол. XX ст. дає можливість глибше проаналізувати «мистецький доробок із складними, багатозначними за своєю сутністю явищами, надає можливості розуміння тенденцій розвитку музичної культури у XXI столітті» [42].

Творча постать В. Івасюка має певні стильові ознаки, є унікальним втіленням «особливого типу мистецької особистості у період екзистенційної кризи української культури» [43]. Творчість В. Івасюка є «сталою складовою» репертуару українських виконавців, предметом змістової та вокально-виконавської інтерпретації.

Водночас констатуємо наявність незначної кількості наукових праць, присвячених мистецькій діяльності Володимира Івасюка, зокрема: А. Палійчук, Т. Рябуха, ін. Матеріали, висвітлені у публіцистичній літературі та інтернет-мережі, спогади людей, які знали В. Івасюка, висвітлюють окремі аспекти життєдіяльності видатного буковинця (О.Василишина, І. Лепші, Т. Унгурян, П. Нечаєва, І. Філіпенко, Л. Криси), співпрацю із талановитими виконавцями (В. Зінкевич, С. Ротару, Н.Яремчук, ін.).

Проте немає цілісного дослідження, в якому системно та комплексно проаналізовано феномен постаті Володимира Михайловича

Івасюка (1949-1979). Однак творча спадщина буковинського митця досі приваблює своєю мистецькою неординарністю, її привабливістю. З огляду на зазначене, є перспективним проведення дослідження на тему «*Феномен творчої особистості В. Івасюка в контексті музично-культурного розвитку України*».

Мета дослідження – проаналізувати музично-пісенну діяльність В. Івасюка у вимірах української музичної культури другої половини ХХ століття.

Завдання дослідження є наступними:

- проаналізувати суспільно-історичні особливості становлення мистецької діяльності В. Івасюка як феномену;
- вивчити суспільну значимість музично-творчої діяльності буковинського митця;
- дослідити основні засади музично-пісенної спадщини В. Івасюка.

Об'єкт дослідження – персоналія В. Івасюка к контексті української музичної культури другої половини ХХ ст.

Предмет дослідження – творча спадщина митця В. Івасюка.

Для досягнення мети та вирішення поставлених завдань використано такі *теоретичні* методи дослідження: історико-педагогічний, порівняльний, метод системно-структурного аналізу, узагальнення, проектування; *емпіричні* – бесіда із членами родини В. Івасюка.

Наукова новизна проведеного дослідження полягає у комплексному вивченні феномену мистецької постаті Володимира Івасюка; висвітленні суспільно-історичних особливостей становлення особистості талановитого буковинського, розкрито явище музично-пісенної стилістики творів В. Івасюка.

Практична значимість одержаних результатів зумовлюється можливістю використання знайдених та проаналізованих матеріалів у навчальних дисциплінах із підготовки фахівців спеціальності «Музичне мистецтво» та організації виховних заходів, присвячених історії музичної

культури України. Результати дослідження можуть використовуватися педагогами та школярам закладів загальної середньої та музичної освіти.

Апробація результатів дослідження. Результати проведеного дослідження були оприлюднені у формі наукової статті «Феномен творчої особистості Володимира Івасюка: умови формування та реалізації» та подання до друку у матеріалах Буковинського освітнього форуму «Нова українська школа: діалог сучасності з історією» (26 жовтня 2021 р., м. Чернівці).

Кваліфікаційна робота складається зі вступу, двох розділів із відповідними парарафами, висновків – до розділів та загальних, списку використаних джерел та додатків.

РОЗДІЛ 1

РОЛЬ МИТЕЦЬКОЇ ОСОБИСТІОСТІ В. ІВАСЮКА У РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОЇ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

1.1. Суспільно-історичні особливості становлення мистецької діяльності В. Івасюка

Сучасні процеси реформування та зміни в соціальних сферах є визначальними пріоритетами ХХІ століття у формуванні особистісного бачення людиною власної ролі у суспільстві. Контекст, у якому запроваджуються інноваційні музичні стилі та ідеї, безпосередньо пов'язані із історичними подіями. Крім того, у практично всіх оновленнях / змінах відображаються історичні процеси, які позначаються на стилях, потребах, умовах функціонування людини, а відповідно – на змісті ідентифікації особистості, на конкретизації ідеї індивідуальної ідентичності та пошуку власної оригінальності.

Здійснюючи дослідження національно-історичних особливостей музичної культури періоду II пол. ХХ століття, усвідомлюємо фундаментальність суспільного розвитку для історії та важливість участі особистості людини у його планомірному здійсненні. По-перше, це життєво необхідно, оскільки після спіралі насильства, яка ще не закінчилася, але започаткована Першою світовою війною, всесвіт започатковує поступове відродження втрачених показників, з'являється відповідна реакція людини на ці події. А отже, винаходи, методики, технології та прогрес у контексті вище зазначених аспектів спільно із глобалізацією удосконалюють суспільство, його послуги, міжособистісну взаємодію людей в ньому. В якості особистісної ідентичності та пошуку оригінальності щодо її функціонування, варто виділити нові та специфічні

стилі, які утворюються шляхом суміші утверджених ідеологій, стилів, діючої системи.

Вагоме місце в культурному житті українського суспільства у післявоєнний період, у другій половині ХХ століття, належить мистецтву. Інтенсивне відродження музичного мистецтва як провідного емоційного засобу вираження особистісних якостей людини стосується таких елементів: пісенна творчість, хорова і симфонічна, оперна і балетна.

Чимало оригінальних творів талановитих українських композиторів увійшли в світову скарбницю як національне та / чи світове музично-культурне надбання. У II пол. ХХ столітті відбулися й нововведення в музичних формах та стилях. Авторське експериментування з пісенними матеріалами часто призводить до нових музичних стилів. Так, наприклад, поєдналися джаз та рок-музика; оновилися засоби, які використання в розвитку мистецької галузі.

У II пол. ХХ ст. відкриваються вищі музичні заклади та середні школи, професійні мистецькі установи (філармонія, театр, Будинок творчості, музично-драматичний театр, заклади мистецько-театральної освіти). Спостерігається активний розвиток художньої самодіяльної та концертної діяльності. У контексті вище зазначеного розуміння, суспільно-історична ситуація в країні визначає специфіку та зміст мистецького життя. Відповідно – українська музична галузь започатковує творчий шлях, а за відсутності переслідувань набуде оригінального змісту. Творчість митців відповідного часового періоду буде скоригована умовами відповідно до атмосфери, в якій вони перебувають – переслідування, сприяння чи повного заперечення. Слушним у нашому випадку є висновок Л. Кияновської: «в таких задушливих умовах...виживають ті жанри мистецтва, які за своєю природою є більш демократичними і невибагливими у плані професіоналізму». Такі особливості властиві періоду II половини ХХ століття і за визначенням дослідниці українська музична культура набуває змісту «пісенної епохи» [20].

Музична культура як важлива складова українського суспільства, розглядається у працях Л. Архімовича, Д. Дорошенка, І. Крип'якевича, В.Шульгіної та ін. Дослідники аналізують розвиток духовності особистості крізь призму особливостей розвитку вітчизняного музичного мистецтва, а відповідно – шляхом вивчення творчості відомих композиторів, їх жанрове різноманіття творів, різновидів складових української музики тощо [49]

Суспільно-історична ситуація в Україні II половини XX ст. визначала особливості мистецького життя. За переконанням Л. Сбітнєвої, музичне мистецтво розпочинає пошук власного творчого шляху. З цих позицій творчість українських митців варто «сприймати із поправкою на атмосферу переслідувань, у якій їм доводилося творити та державно-ідеологічний устрій у галузі мистецької і репертуарної творчості. Як засвідчують історичні реалії, соціалістичний устрій «визнавав лише партійність та народність мистецтва» і позбавляв власної індивідуальності творчих особистостей, позбавляв права на реалізацію художнього експерименту.

Як переконує Л. Сбітнєва, «музично-пісенна творчість II половина XX ст. – це «яскраві ліричні, наспівні образи», яскрава індивідуальність співака чи композитора». У період життєтворчості В. Івасюка прослідковуються інші мистецькі персоналії – О. Білаш, Є. Козак, А. Кос-Анатольський, П. Майборода та ін., що свої ліричні образи створювали на історично-соціальній основі, наповнювали інноваційними засобами виразності образи героїв у піснях, що відображали «яскравий відбиток індивідуальності особистості автора». Зокрема, авторкою спостерігається високий професійний рівень вокального мистецтва, представленого іменами українців, добре відомих у світі – Б. Гмиря, Д. Гнатюк, І. Козловський, В. Лук'янець, Н. Матвієнко, Є. Мирошніченко, О. Петрусенко, А. Солов'яненко та багато ін. [49]. Відомі композитори пісень:

- П. Майборода (пісні «Київський вальс», «Рідна мати моя», «Пісня про вчительку»);
- А. Кос-Анатольський («Ой ти дівчино, з горіха зерня», «Ой піду я межі гори»);
- О. Білаш («Два кольори», «Прилетіла ластівка», «Сніг на зелені листи», «Ясени»);
- І. Шамо («Осіннє золото», «Києве мій»);
- І. Поклад («Чарівна скрипка»);
- О. Пашкевич («Мамина вишня», «Степом, степом» та ін);
- С. Сабадаш («Очі волошкові», «Пісня з полонини»);
- В. Верменич («На калині мене мати колихала», «Чорнобривці»), та ін.

Оригінальним культурним явищем є творчість композиторів-пісенників, популярна музика 50-80-х рр. ХХ ст. (В. Івасюк, Т. Петриненко та інші). Водночас активним є розвиток у популярній музиці бардівського руху.

Праці композиторів досліджуваного періоду характеризуються фаховим рівнем та приналежністю до української музичної культури; помітними є твори мистецьких діячів:

- В. Кирейка (опера «Лісова пісня» за мотивами Лесі Українки);
- М. Колесси, Б. Лятошинського, фортепіанні твори І. Шамо та інших.

Композитори в різний спосіб виступали проти диктатур, іноді спокійно підкорялись чи критикуючи ціною власного життя. Часто у музичних творах простежується взаємодія із реальністю, наприклад: описується людський біль блокади (Ленінградська симфонія № 7 Шостаковича), здійснюється медитація про біль Голокосту (Messiaen *Quatuor pour la fin du temps*) чи перетворюють видатних діячів та лідерів в оперні персонажі (Ніксон, Джон Адамс).

Дослідження Т. Рябухи, побудоване з використанням широкої історичної та топологічної реконструкції українського естрадно-пісенного

мистецтва, представляє «зрілу професійну та інтонаційно-композиційну роздвоєність, жанрово-архітектонічну естетичну амбівалентність» мистецької аналітики, а тому є підстави вважати визначальною категорією ліричного жанрово-статусне упорядкування соціо-комунікативних функцій та стилістичних різновидів української пісенно-естрадної творчості. Авторка доводить, що в українській пісенно-національній культурі ХХ століття склався / оновився оригінальний «естрадно-пісенний жанровий стиль, в якому виявляються і загальні світові тенденції [9].

Композиційне оформлення та емоційне сприймання музично-пісенної творчості українських виконавців посилюється зарубіжними напрямками. Тож цілком ймовірно, що витокami композиторсько-пісенного стилю творчості В. Івасюка є англomовна рок-музика, представлена стилістичним оформленням легендарного гурту «The Beatles». Як стверджують А. Палічук та Л. Чавус, «у роки створення пісні «Червона рута» цей ансамбль був еталоном нового естрадно-пісенного стилю, в якому демократичний початок і фольклорні витoki поєднувалися зі стилем рок-музики, що прийшов до Європи зі США» [45].

У II половині ХХ століття сформувалися основні музичні традиції інших українських регіонів:

- Слобожанщині з центром у Харкові;
- Галичині – у Львові;
- Одесі;
- східному регіоні – Донецьку.

Показовою для творчих індивідуальностей українських регіонів є творчість І. Карабіця – народного артиста України, громадського діяча, постійного представника України з питань культури до ЮНЕСКО. Ім'я професора Київської музичної академії ім. П. Чайковського внесено до двадцятки кращих композиторів планети ХХ ст.

Творчість І. Карабіця охоплює велике різноманіття музичних жанрів – від пісні до симфонії. Його музичні твори виконують в Україні та за

кордоном, зокрема у Франції, США,

Протягом 1960-80-х рр. в Україні сформувалася система вищої музичної освіти – діяло 5 консерваторій в основних містах – Києві, Харкові, Одесі, Львові та Донецьку (ім. С. Прокоф'єва).

На тлі підйому музичної освіти спостерігається значні досягнення у галузі мистецтва. У 1980-х рр. були сформовані самобутні виконавські школи (орган, фортепіано, скрипка, флейта, бандура, баян та інші) у Києві, Харкові, Одесі та Львові. У багатьох українських регіонах створено мережу обласних музичних установ (філармонії, концертні зали, Палаці та Будинки культури, музичні театри), в яких працювали оркестри (духові, камерні, симфонічні, народних інструментів), багаточисельні народні та академічні хори. Зокрема, працювали 25 філармоній та більше 200 музичних колективів. Активність розвитку музичної сфери, розширення жанрово-стильового діапазону музично-пісенних творів відзначають композитори та суспільні діячі цього періоду – В. Губаренко, К. Данькевич, Г. Жуковський, А. Кос-Анатольський, Б. Лятошинський, Г. Майборода, Ю. Мейтус. У театрах опери та балету виконувалися твори багатьох талановитих цих композиторів [18].

II половина XX ст. є періодом становлення камерно-інструментальних жанрів в українській музиці. Відомим майстром інструментальних мініатюр був В. Барвінський із його «Збіркою українських колядок і щедрівок» для фортепіано, в якій представлені 22 обробки українських стародавніх церковних наспівів.

У 1960-1980-х рр. формується «неофольклорний» напрям українського симфонізму. Його представляли автори:

- М. Скорик («Карпатський концерт», цикл «Гуцульський триптих»);
- Л. Грабовський («Симфонічні фрески»);
- Є. Станкович (балети «Ольга», «Прометей», «Вікінги», камерні симфонії, музика до кінофільмів).

У 1970-х рр. стали відомими за межами України вокально-хореографічні колективи: Державний заслужений академічний народний хор імені Г. Верьовки, Державна заслужена академічна капела «Думка», хорова капела «Трембіта», Державний заслужений ансамбль танцю УРСР імені П. Вірського, Київський камерний хор та інші. Колективи гастролювали багатьма країнами Європи, Азії; Америці.

Отже, у другій половині ХХ століття українське музичне мистецтво набувало значного розквіту. Також простежується два сформованих напрями-системи :

- офіційна музика соціального реалізму із естетичним оформленням творів на замовлення та «ювілейних штампів»;

- офіційно не визнана у власній країні творчість композиторів-шістдесятників, які сповідували естетичні ідеали, далекі від псевдореалізму, реалізація яких відбувалася переважно в інструментальній та програмній музиці.

Зрозумілим є зв'язок творчість В. Івасюка з його особистим життям та життєвим шляхом. Володимир народився сім'ї вчителів, з дитинства залучався до музичної творчості, спілкування із творчими людьми (вчителі-батьки та їх професійне середовище, вчитель музики), мистецькі пріоритети родини, середовище, в якому жив хлопець, сприяло тому, що сформувалися саме музично-творчі можливості, які реалізувалися В. Івасюком у подальшому.

Отже, мистецько-творча діяльність Володимира Івасюка тісно пов'язана із суспільно-історичними умовами. Ідеї музично-пісенних творів буковинця реалізувалися засобом широкого діалогу з універсалізацією традиції естрадної пісні, утверджують у Західній Україні поліфонічний стильовий зміст естрадного виконання, стильову відкритість пісенного тексту.

1.2. Життєдіяльність буковинського митця В. Івасюка

Володимир Івасюк – один із основоположників української та радянської естрадної музики. Про нього, одного з небагатьох не перестають писати, згадувати, присвячувати твори. Він прожив досить коротке життя, однак залишив багату українську мистецьку спадщину.

Володимир Михайлович Івасюк народився 4 березня 1949 р. у містечку Кіцмань Чернівецької області, що на Буковині, у сім'ї вчителів Михайла та Софії.

Батько Михайло Григорович Івасюк (1917-1995) – вчитель французької мови, відомий у буковинському краї талановитий письменник, поет, прозаїк, фольклорист, літературознавець, твори якого збагатили українську літературу; освітньо-громадський діяч. Перелік прижиттєвих епітетів про М. Г. Івасюка подала у своїй публікації Н.Масіян: «патріарх української писемності на Буковині, невтомний та талановитий прозаїк, ніжний лірик, рицар шляхетності та любові, справжній мистець художнього слова, констатує, «Буковина 1970-1990 років освячена чистими та чесними іменами Івасюків – батька та сина. Заберіть їх від нас – і ми змаліємо до розмірів застійної провінції» [27].

Мати Софія Іванівна (дів. – Карякіна) (1922-2000) родом із с. Нижні Торгаї Херсонської області. Приїхала на Буковину після закінчення Бердянського учительського інституту. Софія Іванівна працює в селах Шишківці, Суховерхів та місті Кіцмань Чернівецької області; була чудовою вчителькою, мала авторитет чесною і порядною людиною.

Велика роль у становленні Володимира як особистості належить батькам. Зокрема, Михайло Івасюк – педагог та письменника особливо пильно супроводжував сина Володимира по життю, навчив розуміти поезію. Їх духовний світ нерозривний. Навіть ім'я при народженні хлопчика було обрано на честь поетів, якими захоплювався М.Г. Івасюк, –

Володимир Самійленко та Володимир Сосюра. Софія Іванівна докладала багато зусиль до гарної освіти дітей.

Світ дитинства Володі пов'язаний з ім'ям няні Магдалини Колотилук, яка допомагала сім'ї Івасюків виховувати дітей та все життя була повноправним членом родини сорок чотири роки, з перших днів життя хлопчика. Жінка родом із с. Малятинці знала багато казок, легенд, її мовлення було насичене буковинськими прислів'ями та оповіданнями, які по-особливому захоплювали хлопчика[26].

Батьки часто брали сина на репетиції вчительського хору, отож у трирічному віці Володимир проявив свій інтерес до музики. У 1954 р. Михайло Івасюк за підтримки жителів м. Кіцмань домоглися відкриття музичної школи, і п'ятирічний Володя розпочав навчання гри на скрипці у підготовчому класі філії Чернівецької школи №1. Через 2 роки, будучи першокласником Кіцманської середньої школи, хлопчик часто запрошувався до виступів на звітних оглядах художньої самодіяльності, батьківських зборах й концертах для колгоспників та робітників. За свою чудову гру Володимир отримав у подарунок справжню німецьку скрипку.

У 1956 р. за рекомендацією вчителя та директора музичної школи Юрія Вознюка по завершенню шостого класу здібний скрипаль Володимир вступив до Київської музичної школи імені Лисенка. Але розрив із родиною негативно позначилися на здоров'ї і, закінчивши перший семестр на відмінно, Володимир кинув навчання у Київській школі для обдарованих дітей і повернувся у Кіцмань, де продовжив студіювати клас фортепіано у музичній школі, та навчання в місцевій середній школі[8].

Про людей, які допомагали Володі зростати, батько написав: «Оточений турботами батьків, няньки й бабусі, Володько росте здоровим, життєрадісним. До нього чи не щодня навідується хороший приятель – дядько Дмитро, мій старший брат, приносить гостинці та веселить його кумедними казками. Часто наспівує дитячі пісеньки, а ще частіше бере Володька на коркоші і бігає з ним під дерева, як кузнечик, або видає на всі

подвір'я різні звуки, наслідуючи домашніх тварин і лісових звірів. А Володько так сміється, що аж заходиться» [2]. Отже саме ці люди допомогли зрозуміти свої зацікавлення та зайнятися тими вилами діяльності, які подобаються.

Зі спогадів матері, батько «...мав величезний вплив, насамперед інтелектуальний, психологічний, на свого сина змалечку. Батько займав особливе місце в житті свого сина, як і син у життя батька: прочитайте лишень поважно такі твори Івасюка-старшого, як повість «Пташка піднебесна»: головний герой цієї повісті скрипаль Володимир Луговенко сина. В історичній диалогії «Баллада про всадника на білому коні» та «Лицарі великої любові» зовнішність Мирона Дитинки, насамперед небесно-голубі очі, статуя, характер, списані з Володимира». «Монолог перед обличчям сина» (2000) твір – про долю і життєві іспити, дитинство і зрілість, творчу і духовну біографію сина Володі, виховання, якому батько-письменник приділяв стільки уваги, про всю батьківщину Івасюків і людей навколо [4].

Композиторська діяльність Володимира Івасюка розпочинається у 14 років. У 1964 р. Володимир створює шкільний ансамбль «Буковинка», репертуар якого складався з його перших авторських пісень, найперша серед яких – «Колискова». Перемоги колективу на кількох самодіяльних конкурсах; поїздка до Києва увінчується успіхом – його запрошують на обласне телебачення, нагороджують подорожжю по Дніпру. Що важливо, пісні юного композитора запам'ятовуються, і невдовзі до нього звертаються з проханнями надіслати ноти та тексти пісень.

У 1964р. Володимир написав дві пісні «А мені шістнадцять літ» та «У двадцять літ». Цього ж року хлопець організував шкільний ансамбль «Буковинка» та написав для нього свою першу пісню «Колискова». Цією піснею колектив здобув перемогу на кількох регіональних конкурсах самодіяльності. Існують факти, які підтверджують, що до молодого композитора зверталися виконавці з проханнями надіслати тексти та ноти

пісень[7].

У 1966 розпочинається чернівецький період життєдіяльності у родині Івасюків. Батько почав працювати старшим викладачем на кафедрі української літератури Чернівецького державного університету, мати – методистом у обласному педагогічному інституті. Люблячі батьки докладали чималу зусиль у підтримці дітям; з повагою ставилися до мистецької діяльності талановитого сина[9].

Переїхала до м. Чернівці вся родина, мешкала на вулиці Богдана Хмельницького, 68. Цього ж року хлопець вступив до медичного інституту, однак був виключений через політичний інцидент.

Тому за сприяння цього ж року був прийнятий на роботу на чернівецький завод «Легмаш» учнем токара. Дізнавшись, що Володимир музикант, голова профспілки Леонід Мельник доручив створити заводський хор. Згодом Володимир успішно керував хором, писав музику, брав участь у творчих конкурсах. Сестра Галя допомагала із акомпануванням на виступах. Під псевдонімом «Весняний» хлопець брав участь із двома творами («Колискова для Оксаночки», «Відлітали журавлі») у обласному конкурсі пісні, в якому вірш В. Миколайчука «Відлітали журавлі» та пісня В. Івасюка були удостоєні першої премії[6].

Художня діяльність В. Івасюка переважно стосується шкільних та студентських років. Це, виконані за допомогою олівців чи акварельних фарб, натюрморти, пейзажі, портрети відомих людей, автопортрет, шаржі та карикатури (додаток ГЗ).

Під час навчання у медичному інституті (1967-1972) започатковується творча кар'єра молодика. Він грав на скрипці в інститутському оркестрі народних інструментів студентського ансамблю пісні та танцю; організував камерний оркестр (згодом – писав для нього твори), також грав й виконував сольні пісні у естрадному оркестрі «Карпати» Палацу текстильників[8].

У 1970 р. під впливом праці В. Гнатюка «Коломийки» В. Івасюк

написав авторські пісні «Червона рута» й «Водограй», які вперше виконуються ним та О. Кузнецовою (вчителькою музичної школи № 1 із чудовим сопрано) у передачі «Камертон доброго настрою», що транслювалася на Українському телебаченні. Крім того, у виконанні В.Івасюка та супроводі ансамблю «Карпати» на «Чернівецькому театральному майданчику» й транслювались Чернівецьким телебаченням на всю Україну.

Творчість В. Івасюка знайшла прихильників у сусідніх країнах – Польщі, Чехословаччині, ін. Так, у 1971-1972 рр. на телефестивалях у Москві пісні «Червона рута» та «Водограй» виконуються гуртом «Смерічка» та В. Івасюком, за що отримують перемогу у Всесоюзному телевізійному конкурсі «Алло, шукаємо таланти».

Пісня «Червона рута» перемагає на першому Всесоюзному конкурсі «Пісня-71». В «Останкіно» на заключному концерті В. Івасюк разом із друзями В. Зінкевичем та Н. Яремчуком виконали пісню під супровід естрадно-симфонічного оркестру (кер. – Юрій Силантєв).

Пісня «Водограй» у виконанні С. Ротару зайняла 1-е місце на фестивалі в Сопоті.

На студії телебачення В. Івасюк познайомився з Л. Дудківським, який керував роботою ансамблю «Смерічка» Вижицького районного Будинку культури, а з 1973 – при Чернівецькій філармонії, започаткована творча співпраця Володимира та Левка[9].

На межі 1960-1970-х рр. під час навчання на IV курсі у Чернівецькому медичному інституті про Володимира Івасюка почали писати газети. Так, у статті «Знайти сонця руту» Галини Тарасюк відзначено талант юного автора пісні «Червона рута». Журналістка передбачала велике майбутнє молодого буковинця. У травні 1971 р. вірш і ноти «Червоної рути», а також оповіданням про ансамбль «Смерічка» як її основного виконавця, були надруковані у популярному на той час періодичному журналі «Україна» [2].

Володимир цікавився мистецьким життям, а тому намагався брати участь у заходах. Так, на Всесоюзному форумі, присвяченому 100-річчю від дня народження Василя Стефаника (с. Русів, що на Івано-Франківщині) В. Івасюк особисто отримав від всесвітньо відомого тенора І. С. Козловського, кумира родини Івасюків, платівку із записом свого виконання пісні «Чорні брови, карії очі» (1957), а також автограф на свій часопис «Україна», які береглися у меморіальному музеї Івасюків у Чернівцях. Виявилось, що Іван Семенович чув про талановитого буковинського юнака [2]

У 1971 р. в с. Яремча режисер Р.Олексів (студія «Укртелефільм») зняв музичний фільм «Червона рута». У головних ролях – Василь Зінкевич, Софія Ротару, Назарій Яремчук, Марічка Ісаак, а також ансамблі «Смерічка» та «Росинка»; виконують пісні В. Івасюка. Також у ньому прозвучали пісні Л. Дудківського й Скорика. Відразу пісня «Червона рута» ввійшла до репертуарів окремих співаків, а також аргентинських, грузинських, кубинських, польських, чеських, російських, японських та інших ансамблів[33].

В. Івасюк запровадив новітній напрям у музиці 1960-х, запозичивши елементи музики «Бітлз» в українські мотиви.

З 1972 р. розпочинається львівський період життєдіяльності В. Івасюка.. Композитор переїхав до Львова, де успішно закінчив медінститут та вступив до аспірантури на кафедру патологічної фізіології. У цей час Володимир розпочав лікарську практику. «Водограй» перемагає на «Пісні-72».

1974 рік у біографії В.Івасюка відзначився кількома позитивними моментами:

1) Софія Ротару з піснею «Водограй» отримала звання Лауреат фестивалю естрадної пісні «Сопот – 74», де уперше на міжнародному конкурсі прозвучала українська пісня. Про В. Івасюка як автора пісні почала писала польська преса, перекладала й друкувала тексти його пісень.

2) В. Івасюка обирають делегатом XXII з'їзду комсомолу від Львівської області. Цього ж року він стає студентом відділення Львівської консерваторії за класом композиторства. З усіх куточків СРСР надходять Володимирі листи з висловленням великої поваги й щирої прихильності до молодого таланту. Це заряджає його новими силами й ідеями[32].

Однак з вересня 1974 р. молодий композитор продовжував навчання на першому курсі Львівської консерваторії кафедри теорії музики та композиції, якою керував Станіслав Людкевич. Невтомна мистецька праця продовжується.

У цей час започатковується співпраця із поетами Р. Братунем, Р. Кудликом, Б. Стельмахом та ін., на тексти яких композитор створював нові пісні; також писав музику на слова О. Гончара, Д. Павличка, М.Ткача, С. Пушика; продовжуючи писати музику на власні вірші. Зокрема, Володимир написав «Два перстені», «Кленовий вогонь», «Мальві», «Пісня буде між нами», «Наче зграї птах», «Я – твоє крило»[14].

Особливим довершенням творчості буковинця стала прем'єра 19 березня 1975 р. у театрі ім. Марії Заньковецької сюїти-фантазії В. Івасюка за однойменним романом О. Гончара «Прапорonosці».

Професійна активність поглинула весь вільний час, то ж за перепустки занять у 1976 р. Володимир був відрахований із Львівської консерваторії, однак лише через 3 роки, у вересні 1977 р. поновився студентом композиторського факультету Львівської консерваторії; його викладачі – О. Кос-Анатольський та професор Лешек Мазепа). Як згадував пізніше Л. Мазепа, «це був безпрецедентний випадок сполучення рівночасного навчання на лікувальному факультеті медінституту та композиторському в консерваторії» [2]

Останні роки свого життя В. Івасюк надмірно багато працював над музикою до вистави «Мезозойська історія» у Дрогобицькому обласному музичному театрі; тісно співпрацював із поетами Р. Братунем, Р. Кудликом, Ю. Рибчинським, Д. Павличком, А. Драгомирецьким, ін.

У 1977 його пісня «У долі – своя весна» у виконанні С. Ротару перемогла на фестивалі «Сопот – 77». У цьому ж році вийшла друком збірка пісень В. Івасюка «Моя пісня» та побачила світ платівка «Пісні Володимира Івасюка виконує Софія Ротару». Як згадував пізніше київський звукорежисер М. Дідик, право на платівку-гігант мали лише члени Спілки композиторів, а Володимир був лише звичайним студентом консерваторії. Тому були проблеми із його виданням. Однак готовий продукт надто швидко розійшовся серед поціновувачів таланту В. Івасюка.

Бажаючи достроково закінчити навчання в консерваторії, протягом 1978/79 н. р. третьокурсник В. Івасюк паралельно / одночасно відвідує лекційні заняттями 4-го. Водночас Секретар партійної організації консерваторії запропонував Володимиру вступити у КПРС. У 1978 році Володимир переміг на всесоюзному конкурсі молодих композиторів у Москві і отримує дипломи II ступеня за «Сюїту-варіації для камерного оркестру» та «Баладу про Віктора Хара».

У цей період Володимир звернувся до нових жанрів інструментальної музики – створивши низку п'єс малих та великих і форм, зокрема, варіації на теми українських народних пісень, «Сюїту для камерного оркестру», «Сюїту - варіації для камерного оркестру», яка перемогла на всесоюзному конкурсі композиторів-студентів консерваторій у Москві. Протягом львівського періоду Івасюк написав понад 70 балад, пісень, романсів, більшість з яких успішно доповнили пісенний репертуар українських співаків та стали окрасою творчості буковинця.

Львівська комсомольська організація розпочала збирати документи для висунення В. Івасюка на присудження премії імені Островського. Його запросили до участі у роботі журі Республіканського конкурсу молодих виконавців. Про нього активно писала преса, він давав інтерв'ю. Його пісні постійно звучали на телебаченні та радіо.

Проте, будучи у Хмельницькому на республіканському конкурсі, Володимир дізнався, що із виставою «Прапорonosці» не отримує Лауреата

премії Островського. 24 квітня в обід повертається до Львова, та за чийось дзвінком-викликом одягається, пішов у консерваторію і більше не повернувся [2]. Це найтрагічніший момент у житті В. Івасюка.

Обставини смерті В. Івасюка досі не з'ясовані. Тіло було знайдено 18 травня 1979 року у лісовій зоні поблизу селища Брюховичі. Слідство, яке тривало близько двох місяців, висунуло версію про самогубство; загадкові обставини зникнення також не розкрито. Архіви розслідування справи з грифом «Таємно» зберігалися у Москві ще тривалий час після розпаду колишнього Радянського Союзу.

Композитор Вадим Ільїн – одним із останніх друзів, хто розмовляв і бачився із В. Івасюком. «Володя був у Києві... За обіднім столом ...чомусь, як на сповіді, розповідав про плани на майбутнє, вони були грандіозні... Він мав прекрасний настрій і високий оптимізм на майбутнє. Планував писати симфонічну музику». Крім того, В. Івасюк телефонував В. Ільїну із Хмельницького. Вказані факти спростовують офіційну причину загибелі буковинського митця.

Поховано В. Івасюка на Личаківському цвинтарі у Львові. Після смерті пісні буковинця зникли з теле- та радіо-ефірів. Пам'ятник, який виконав Микола Посікіра, 10 років дочекав у майстерні дозволу на встановлення. Але шанувальники творчості до митця весь час клали живі квіти на могилу. З цього приводу Ліна Костенко сказала: «Слава – це прекрасна жінка, що на могилу квіти принесе».

Найглибше втрату сина, брата переживали родичі. Після трагічної смерті сина Володимира М. Івасюк писав:

«Я тішився тобою і пишався,
Одним тобою марив я і живий.
А ти на чорному кораблі відплив
По темних водах вічності назавше» [2]

Юрій Рибчинський посвятив В. Івасюку кілька віршів. Із М. Мозговим він написав «Минає день, минає ніч», з Ігорем Покладом –

«Скрипка грає», Геннадієм Татарченком – реквієм «Пісня пам'яті», яку проникливо виконував Назарій Яремчук; на концерті до 55-річчя буковинця Ю. Рибчинський прочитав авторський вірш «Я – велетень з блакитними очима».

Вихованець батька М. Івасюка, Володимир Вознюк присвятив пам'яті В. Івасюка свій вірш «З голосу скрипки», мелодію до якого написав Мар'ян Гаденко; у своїй поезії «Замість реквієму» поет оспівав прагнення Назарія Яремчука віддати шану другу Володимирі Івасюку у хвилини прощання на кладовищі.

З нагоди 50-річчя з дня народження видатного крайнина, у 1989 р. започатковано щорічний Фестиваль молодіжної української пісні «Червона рута», лауреатами якого у різні часи стали сучасні співаки – Жанна Боднарук, Віктор Морозов, Руслана Лижичко, Василь Жданків, Олександр Пономарьов, Алла Попова, Вікторія Врадій; а також ансамблі «Вій», «Брати Гадюкіни», «Кому вниз» та ін.). За набуття Україною незалежності відроджується самотність творчості В. Івасюка. За незалежності України негласне табу на твори В. Івасюка було знято.

Нова влада почала реалізувати заходи щодо вшанування пам'яті видатного буковинського композитора. Так, В. Івасюк – посмертно удостоєний звання Лауреат національної премії України ім. Тараса Шевченка (1994 р.) та звання «Герой України» (2009) [2]. Його пам'яті присвячено фестиваль сучасної української пісні «Червона рута». 26 січня 2009 р. Генеральна прокуратура України поновила давно закриття кримінальної справи про смерть Володимира Івасюка [2]. Однак жодних обґрунтувань щодо смерті В. Івасюка досі не здійснено.

Висновки до першого розділу

Аналіз знайдених матеріалів дозволяє зробити такі висновки.

1. У II пол. XX ст. формується система музичної освіти, розвивається

музична культура за багатьма напрямками. Музично-пісенна спадщина поповнюється творами талановитих митців. А отже, культурно-мистецьке середовище захоплювало обдаровану молодь творчими підходами до реалізації власних задумів. Тому діяльність Володимира Івасюка є логічним доповненням до сформованого культурно-мистецького життя в Україні та Західному регіоні зокрема.

2. Володимир Івасюк прожив недовге, однак глибоке за емоційним змістом, творчими зв'язками життя (додаток А, Б). Формування особистості композитора, пісняра, просто душевної людини відбувалося в родині, на основі культурно-мистецьких зв'язків батьків, його особистої активності та бажання спілкуватися із відомими людьми.

Свій талант Володимир Івасюк прагнув реалізувати у власній творчості. У своїй діяльності уміло поєднував медичний та музично-пісенний напрям (додаток В, Г).

Особливо трагічним у долі буковинського митця є його раптове зникнення, яке досі немає жодного пояснення.

РОЗДІЛ 2

Музично-творча діяльність В. Івасюка як феномен музичної культури II половини XX століття

2.1. Оцінка музично-творчої діяльності буковинця

Незважаючи на те, що Володимира Івасюка немає більш як 40 років, щороку всі, хто знав, хто цінує його творчість, своїми спогадами, увагою та творчими зібраннями вшановують пам'ять видатного крайнина.

Час від часу члени родини, друзі і просто знайомі із творчістю В. Івасюка діляться домашніми архівами, збереженими матеріалами та цінними ресурсами. Цінними ресурсами для нашого дослідження є сторінки «Львів – місто натхнення», на якому сестра Галина поділилася фото із сімейного архіву із дитячого та юнацького періоду життя Володимира. На них – «молодий Івасюк часто з музичними інструментами в руках, під час служби в армії; поруч із рідними, Софією Ротару; на відпочинку та за роботою» [2]. Щороку привертають увагу фото та інформаційні матеріали на сайті Tvoemisto.tv [2],

Важливими епістолярними матеріалами наповнений двомовний (українською та російською) електронний ресурс «Сторінки пам'яті Володимира Івасюка» [52], якому на широкій фактологічній базі конкретизуються різноманітні види діяльності В. Івасюка.

Окремі відомості щодо спроб зніматися у фільмах доступні у соціальних мережах. Зокрема у Фейсбучі є музичне об'єднання «Володимир Івасюк» [3].

Розглянемо детальніше знайдені праці, попередньо об'єднавши їх у групи за змістовим наповненням. Отже, на основі матеріалів інтернет-мережі, публікацій у періодичних та наукових виданнях виділяємо такі групи свідчень, спогадів, прижиттєві згадки про В. Івасюка.

Перша група творів, у яких рідними В. Івасюка здійснена оцінка

його музично-пісенної творчості. Зауважимо, що обоє батьків вели щоденник : у Чернівцях – тато, у Львові – мама, коли жила із сином з 1977-78 рр. [3].

У 1986 р. М. Г. Івасюк присвячує авторську повість про Володимира «Монолог перед обличчям сина» [3] – один із найважливіших документів, найповніша розповідь про життя видатного композитора. Лише у 1991 р. було надруковано перевірених на цензуру примірників книги. Письменник зумів подолати біль втрати єдиного сина та представив читачам «обдарованого композитора Володимира Івасюка, який для української культури важив, мабуть, не менше, ніж Василь Стус чи Алла Горська, бо його пісні, які співали весь світ (це без перебільшення – свідчень тому чимало в архіві меморіального музею Володимира Івасюка), повертали українцям самоповагу, гордість, зневажену тими, хто називав себе інтернаціоналістами, а насправді був без роду й племені. ... Й можна тільки дивуватися, захоплюватися мужністю людини, яка, подарувавши світові такого композитора, зуміла зробити це ще раз на сторінках нашої дивовижної книги»» (П. Нечаєва) [3].

Варто наголосити, що автору власне складно було пересилити негативне ставлення до певних осіб і представити читачеві образ сина Володі. За часів незалежності М. Івасюком було надруковано другий рукопис. Перший – 1987 р. відкориговувала тодішня цензура. Звичайно, до сьогодні дійшла остання версія книги, підготовлена до друку автором в 1991 році. Перша і наступна книги представляють узагальнений образ сина, в якому батько приходиться до читача. Тим не менше, цінність повісті в тому, що на сьогодні це важливе свідчення про родинне виховання В. Івасюка.

За свідченням батька М. Івасюка, син Володимир – співавтор роману «Балада про вершника на білому коні», його перу належить XIX і XX розділи, які Михайло Григорович «лише трохи відредагував, розширив діалоги, віддрукував і включив у роман» [3].

Про ставлення В. Івасюка до мистецтва, жагу до життя у своїх спогадах сестра *Галина Івасюк* написала: «Володя любив літературу, музику, живопис і тих, хто їх творить. Але з особливою шаною ставився до української народної пісні. Говорив, що це скарбниця, у якій зберігається душа нації, це казкова левада, на якій буяє мова. Пам'ятаю, вже у восьмому класі брат почав записувати народну творчість у Кіцмані й довколишніх селах, наслідуючи батька, який збирав казки, легенди, що згодом вийшли у видавництві «Карпати» трьома збірками» [3].

Опираючись на мемуари молодшої сестри *Оксани Івасюк*, Тарас Унгурян написав книжку «Монолог перед обличчям брата». Зі свідчень сучасника митця дізнаємось: «...Непогано знав французьку мову, наспівував на ній, часто спілкувався з татом по-французьки... Був дуже дбайливим і детально, ґрунтовно вивчав те, що його цікавило... Володя готував себе до праці з великими музичними формами. До нього прийшло усвідомлення епічного засвоєння музичного світу. І мислив, і почував він уже епічно. Це почало виявлятися в його останніх піснях – моїх улюблених – «Літо пізніх жоржин» та «Вернись із спогадів». Володя вже написав перші варіації сюїти на тему української народної пісні «Суха верба», концерт для камерного оркестру, фортепіанні твори. Він думав і вже, напевно, працював над своєю першою симфонією». Свідчення Оксани Михайлівни цілком пояснюють мистецький розмах та неймовірну активність В. Івасюка у створенні пісенного й музичного матеріалу.

Другу групу складають праці близьких друзів Л. Дутковського, В. Зінкевича, Н. Яремчука, С. Ротару, О. Кузнєцова, *Ю. Візнюк*, Л. Мазепа, М. Миколайчук, *Ю. Рибчинський* та ін.

Левко Дутковський, засновник та керівник ВІА «Смерічка» (1966-1982), Народний артист України, композитор) – найбільше долучився до формування особистості В. Івасюка як композитора й співака на першому етапі його мистецької діяльності, був найкращим другом й порадиником молодика: «У серпні 1970 року під час нашого концерту у Чернівцях біля

Будинку культури медичного інституту він награв мені на піаніно дві свої нові пісні – «Водограй» та «Червона рута». Вже при першому прослуховуванні пісні вразили своєю незвичною, яскравою мелодійністю. Ми включили їх до свого репертуару і порадили Володимиру показати їх у музичній редакції обласного телебачення». В. Івасюк цінував підтримку Л. Дутківського, що простежується у словах: «Ми назавжди друзі. «Смерічку» хіба забудеш...»[3].

Після загибелі Володимира Л. Дутковський, незважаючи на заборону влади, «ціною кар'єри, спокою, репутації» поїхав на похорон до Львова провести в останню путь «великого друга».

Друзями та першими виконавцями багатьох пісень В. Івасюка були Василь Зінкевич та Назарій Яремчук.

Василь Зінкевич – Герой України, Народний артист України, перший виконавець, соліст-чоловік жіночого ВІА «Смерічка» та «Світязь» також констатує роль В. Івасюка у його становленні як співака: «...для мене ця людина значуща тим, що він чесно вірив у мене, у мої можливості, навіть я часто сумнівався, а він вірив! Від цього я ставав сильнішим, і дякую йому за свої сьогоднішні успіхи. І вже з висоти свого власного досвіду можу впевнено сказати, що так, Володя мав рацію, коли говорив, що пісню треба співати серцем, розумом і, безперечно, своєю позицією – у житті, у творчості»; «На його піснях училися співати. І вони легко співалися. Він сам мав прекрасний голос, вміло і гарно співав». Своїми піснями В. Івасюк «облагороджував душі молодих людей»; творив пісню для молодих, хоча любили її люди різного віку; «такий молодий, але такий мудрий Івасюк був гуманістом», його пісні розлетілися по всьому світу[3].

Народний артист України, з 1982 р. соліст та художній керівник ВІА «Смерічка» *Назарій Яремчук* писав: «Володимир був молодий, міцно збитий хлопець з красивими і по-гуцульськи гордими рисами обличчя. Здоровий рум'янець підкреслював його весело-спостережливий блиск очей, а були вони, наче небо після зливи – голубими, очей, на які спадало

каштанове сипке волосся. Різьблені риси підборіддя свідчили про твердий і рішучий характер...<...> На все життя вразили його особливість характеру – не викладати себе одразу, не обрушувати на голову співрозмовника масу інформації і лавину інтелектуальних резюмувань. Він уводив мене у свій неповторний людський світ поволі, розкриваючись щоразу несподіваними закутками залюбленої у гори, в людей душі, ще більше несподіваного і жаданого залишав на потім. До кінця не розкриваючись, він не давав найменшого приводу пізнати себе у всій своїй складності...» [3].

Як пізніше згадував Н. Яремчука «Майже всі оркестровки Володя завжди писав сам. Часто любив повторювати: «Від того, як одягнеш пісню, значною мірою залежатиме її звучання». Особливо він любив писати партії для дерев'яних духових інструментів – гобоя, флейти, фагота. Під час наших репетицій на його роялі лежали томи для оркестрування великих симфонічних оркестрів» [3]

Софія Ротару – Герой України, Народна артистка СРСР, України та Молдови, солістка ВІА «Червона рута», перша виконавиця багатьох пісень Івасюка, «переймаючись Володимиром натхненням, стала могутньою ланкою, яка міцно зв'язувала творчість композитора з широкими масами народу». Із В. Івасюком її поєднував «благословенний куточок співучої буковинської землі». За свідченням С. Ротару, пісні митця «викликали в серцях подив та захоплення. ...Ніхто не слухав їх із байдужістю. ... Їх одразу помітили і запам'ятали. Так буває тільки тоді, коли з'являється по-справжньому обдарована людина»

Олена Кузнєцова – викладачка вокалу, керівниця жіночого вокального ансамблю «Марічка»; виконувала твори у перших авторських записах пісень «Червона рута» та «Водограй», а також разом із В. Івасюком дебютували перед натовпом на Театральній площі Чернівців. «Коли я вперше почула «Руту», то вона мені відразу сподобалася: це новий ритм, водночас її побудовано на народному мелосі. Такий синтез здався дуже цікавим. Це була творча робота двох людей-початківців: композитора

та естрадної співачки. Володимир за вдачею романтик. Буковинська земля, де він народився, живила його душу і дала той творчий імпульс, який вилився в цілу серію чудових пісень. Його мелодії проникливо-ніжні, а тексти дуже поетичні» – так згадувала О. Кузнєцова свою співпрацю із В. Івасюком. – «Пісня «Водограй» значно простіша для виконання у вокальному плані. Складно сказати, чому «Червона рута» стала більш популярною, ніж «Водограй». Можливо, зіграла роль незвичайне назва пісні. ...Взявши до репертуару Івасюкові пісні, вокаліст складає іспит на майстерність. Наприклад, «Балада про мальви» вдається дуже небагатьом. Крім голосу, треба мати багатий вокальний та життєвий досвід. Я вважаю цю пісню вершиною творчості Івасюка. Ось я розповідаю, а у самої мурашки шкірою бігають. Музика й текст балади надзвичайно впливають на емоції слухача. Сьогодні автора, рівного за могутністю та талантом з Івасюком, я поки що не бачу» [2].

Юрій Візнюк – скрипаль, учитель та директор Кіцманської музичної школи згадує виняткову обдарованість хлопчика із «спокійними, чистими і надзвичайно світлими очима. Дивився лагідно і довірливо, так, ніби чекав, що зараз перед ним розкриється велика таємниця». «Рідкісна пам'ять, тонкий слух і природна музичність сприяли тому, що кожний урок перетворювався на цікавий, по-справжньому творчий пошук. ...Це була індивідуальність. Ми працювали натхненно й самовіддано. Вміння перевтілюватися, допитливість і сумлінність допомагали Володі швидко оволодівати концертним репертуаром. Скрипка в його руках набувала теплого, соковитого і надзвичайно м'якого тембру»[8].

Лешек Мазена, композитор, педагог Володимира у Львівській консерваторії, описує сприймання українцями пісень В. Івасюка: «знали їх люди різних професій, різних національностей, різного віку. «Руту» співали скрізь, забуваючи, або не знаючи, що вона має конкретного автора. Вона була, вона увійшла в ужиток, у побут – як народна. Вона була чи не найпопулярнішою піснею свого часу. Зрештою, і «Водограй», як і інші

Івасюкові пісні, була також надзвичайно званою...Секрет» популярності кращих пісень В. Івасюка... полягає – в першу чергу – в їхній інтонаційній сфері: у привабливій, самобутній, то близькій до життєдайного джерела народної пісні (зокрема – української, але без жодних «натяків», без «запозичування», – тут є особлива і глибинна близькість, завдяки проникненню композитора в сам дух, саму сутність стихії народної музики), то деяким побутуючим тоді естрадним інтонаціям» [8].

Педагог консерваторії Лешек Мазепа дає власне пояснення співучої оригінальності творів В. Івасюка: «основою основ була цікава і співуча (у різному значенні цього поняття) мелодія з оригінальними, в глибинах оточуючими її гармонічними зворотами, відповідно добраним акомпанементом, що цементував ритмо-інтонаційний і ладо-гармонічний комплекс і надавав пісні цих привабливих рис, які ставали її душею, її внутрішньою «рушійною силою», що, разом з поетичним текстом, своїми музичними, художньо-естетичними якостями здобували визнання, любов, захоплення, популярність не тільки серед молоді, дітей, людей середнього та старшого покоління, серед жінок і чоловіків нашої республіки, нашої країни, але вийшли за межі, стали відомими та улюбленими в деяких країнах, серед українців, що проживають за кордоном» [8].

Юрій Рибчинський, Народний артист України, написавши із В. Івасюком дві пісні «Кленовий вогонь» та «У долі своя весна»; нині також вважається провідним автором на пострадянському просторі. У обох митців були спільні – виконавці, поети, Поет-пісняр переконує, що «Івасюк зумів перевершити багатьох авторів у пошуках, а головне, у віднайденні того емоційного еквіваленту (не атрибутики!), що був ядром у макрокосмосі народних пісень. Тобто, коли більш-менш успішні композитори й поети віднаходили атоми чи планети-супутники у пошуках головного, то Володі поталанило знайти ядро – Сонце і відразу його творчість набула рису закінченої, проте не застиглої, а в безмежному русі системи. Якщо ми час від часу сприймали випадкове як головне, то він

знайшов певний еквівалент Вічності, те, що пов'язує воедино старе-минуле і нове-теперішнє і водночас рождається майбутнє» [9].

Композитор *Вадим Ільїн* згадує, що у пісенному жанрі, спілкуванні Володимир був «яскравою постаттю, було про що порозмовляти, посперечатися. Володя був дуже відвертим і цікавим у спілкуванні, часом наші розмови сягали далеко за північ. ... Володю цікавило все, він хотів всюди бути і все бачити своїми очима, а ще до того фотографувати». І спілкувався виключно українською мовою [7].

Вадим Ільїн характеризує: «Музика Володі була і є чистою, духовною, а його вірші до музики високопрофесійні. Він був обдарований від Бога, бо творив музику та поезію, а це дається не багатьом. Хоча тепер чуємо про таких «обдарованих», правда від них самих, а не від критиків, та й нема тепер і поетів-пісенників, у повному розумінні цього слова, з якими Володя співпрацював. Аранжування для великих оркестрів Володя робив сам, розписував партитури, писав програмні твори для консерваторії – варіації, сонати, прелюдії, рондо» [8].

Жан Макаренко, товариш та журналіст підкреслив: «Володя любив багатьох на той час сучасних українських та зарубіжних виконавців, відвідував усі концерти, колекціонував платівки, робив магнітофонні записи, у його піснях домінувала карпатська тема. Він нею наснажувався, маривши нею, коли переїхав до Львова, навіть туживши, вона його ніколи не зраджувала. Він, молодий, стрімкий, свободолубний, наснажував нас своїми піснями, викрешував у наших душах прагнення чистоти та волі».

Третя група – оцінка приятелями та малознайомими людьми В. Івасюка його музично-пісенної творчості. На відміну від попередніх двох груп, ці свідчення менш емоційні, більше конкретизують взаємини, в яких перебували із композитором:

- прослуховування авторських творів і вшанування пам'яті авторськими творами (В. Мартинов, львівський поет; В. Селезінка, чернівецький журналіст, режисер);

- особисте товаришування із Володимиром та Галею Івасюками, М. Г. Івасюком (Я. Лемик, В. Камінський, І. Бесараба; В.Бузинська, доцент Чернівецького національного університету);
- обмін авторськими ідеями – І. Миколайчук (Заслужений артист України, актор, сценарист, кінорежисер), М. Миколайчук (Народна артистка України, виконавиця народних пісень), Р.Братунь (поет, голова Львівської спілки письменників, депутат Верховної Ради СРСР та України), В. Стріхович (Заслужений діяч мистецтв України, режисер та звукорежисер чернівецького телебачення), В. Громцев (Залужений діяч мистецтв України, композитор, засновник та керівник ВІА «Карпати» (1967)) та ін.

На честь Володимира Івасюка ограновуються фестивалі. Одним із перших є Всеукраїнський конкурс молодих виконавців «Червона рута», що щорічно проводиться у дні першої «Червоної Руги» у м. Чернівці. Перший музичний фестиваль об'єднав солістів естради, ВІА, які у виконанні творів порушили проблему «мови», чернівецької хвороби (алопеції), із синьо-жовтими знаменами, відвертим виступом Дмитра Павличка, піснею про Народний рух Тараса Петриненка та ін. Крім того, осучаснене проведення Червоної руги – як засвідчує сестра Оксана Івасюк «пов'язане із В.Івасюком лише назвою» [9].

Як засвідчують проаналізовані свідчення, творчість Івасюка високо цінувалася сучасниками, друзями, колегами, рідними. Всі сприяли його фаховому зростанню. Важливими є особисті здібності Володимира, поміщені ще в дитинстві та розвинені за відповідних соціально-виховних та педагогічних умов. Отже, слушним є твердження Марії Вишневської, «Володимир Івасюк живий у чотирьох вимірах. Це був спів, композитор, художник і прекрасна людина!»

2.2. Дослідження образності та етико-естетичних засад музично-пісенної спадщини В. Івасюка

Музично-творча діяльність особистості, реалізована в умовах створення власних жанрових творів, відкриває специфічні стильові інтенції, презентує її людину через особливий діалог з мистецтвом та середовищем. Музично-пісенна спадщина Володимира Івасюка знаходиться у безпосередній близькості із морально-духовними цінностями, особистості композитора [8].

Естрадні твори, пропоновані В. Івасюком, претендують на умовний змістово-функціональний розподіл, що може бути здійснений на основі естетичної та структурно-композиційної основи. Спроба самостійно презентувати власну ідею щодо виконання твору, запропонувати спосіб подання авторської естрадно-пісенної лірики, відтворити основний образ музичного твору – це ті засади, на основі яких вибудовувалася музично-пісенна жанрова різноманітність вокальних творів В. Івасюка. При цьому, на перший план виходять триєдина модель особистості композитора, поета, співака-виконавця.

В. Івасюк залишив пісенну спадщину, яка поєднує жанрові ознаки його професійної музичної творчості, музичні інтереси митця, дієву емоційну енергію, а також характеризується особливим музично-поетичним мовленням, авторськими способами художнього осмислення музично-сценічного плану [8].

Творчість В. Івасюка тісно пов'язана із його особистою долею, життєвим шляхом. Аксиоматичним часом життєтворчості В. Івасюка є переломний період в українській історії ХХ століття, позначений загальним поняттям «шістдесятництво». Ця епоха позначена стрімким розвитком національного мистецтва після сталінського правління. Різноманітна обдарованість В. Івасюка сприяла появі особливого музично-пісенного естетичного простору, який лаконічно поєднує:

- національні культурні традиції (адже постійно збирав кращі зразки народно-пісенної творчості, з якими згодом поділився із дружиною І. Миколайчука – Марією Миколайчук, Народною артисткою України, виконавицею народних пісень);

- осучаснені ідеї щодо розвитку культурно-мистецького соціального середовища, світоглядно-філософські погляди на сутність життєво важливих цінностей та правил буття [20].

Авторські поетичні тексти пісень Володимира Івасюка відзначаються багатоплановістю тематичних напрямів, щирістю ліричних образів, різноманіттю художніх засобів їх відтворення. Основні архетипні символами, які активно використовує митець – сонце, місяць, вечір, вода, річка, дорога, гори. Поєднання архетипних символів здійснюється за допомогою поетичних засобів із міфологічно-філософським навантаженням. (прикладом є квітка рута, водограй, ін.). В. Івасюк творить мистецькі образи на основі власного багатого мислення й уявлень, можливих для часу його творчості. Своєрідним музично-естетичним фоном для опису почуттів закоханих використовуються природні явища, природа, стани яких допомагають посилити емоційний вплив на слухача, актуалізувати спогади, позитивні емоції. Таким чином, можна зробити висновок про використання «поетичного паралелізму».

У музично-поетичних творах митця простежується безпосередність, мелодійність, світосприймання, різноманітність людських переживань; виразно виявляється «онароднення», взаємодія авторської поезії та фольклорного матеріалу, «неофольклоризація» змісту [13].

Окремого обговорення заслуговує факт, що у своїй творчості В. Івасюк:

- поєднав композицію і виконання, що виражається у авторських комунікативних вимірах;

- трансформував і ретранслявав притаманні колективній свідомості творчо-пісенні засоби, художню інтерпретацію ціннісного досвіду національного мислення.

Обране музично-інтонаційне оформлення у пісенній манері В. Івасюка є зрозумілим та легким для приймання, простим для запам'ятовування. І таке оформлення одразу ж прийняли та привітали.

Основна риса думки і стилю композитора: він не використовує наявних у популярній музиці й поезії текстову основу для якісної інтерпретації та формування індивідуального розуміння стилю, змісту. А навпаки – самостійно інтерпретує музичні засоби, доводить легкість відтворення музики й поезії, у піднесеному емоційно-позитивному настрої вибудовує діалог із слухачами. Таким чином, автор доводить існування пісні як художньої парадигми, представляє неповторний авторський спосіб, створює нові тексти на основі власного бачення та розуміння музично-пісенного матеріалу, а й головне – пропонує до сприйняття інноваційне, легке, глибоко усвідомлене розуміння сутності життя, взаємин, стилю взаємодії, кохання, довіру до оточуючих, інших[9].

У контексті розглянутого, дослідники творчості В. Івасюка виділяють дві особливості побудови музично-пісенного простору як необхідної умови повноцінного існування та творчої самореалізації особистості:

- 1) посилення сприйняття, звучання, пропонування якісно розпізнати емоцію;
- 2) усвідомлення життєвого значення традиції, причому мовна традиція швидше закріплюється використанням рідної мови, тобто – української.

Зауважимо, музично-пісенні засоби – «онтологічний інструмент людини, вроджена здатність до інтонаційного самовираження та смислового обміну»; «компонент свідомості, який звучить і прагне відчувати себе та інші форми свідомості». Призначені для гармонізації якості

«музичності» для посилення здатності відчувати світ, закріплення потреби співпереживати. Музично-пісенні засоби зумовлюють підтримку міцного зв'язку із повсякденною словесною мовою[16].

Музично-смісловий зміст (тобто «наявність у музичному змісті тих смислових величин, іманентних музичній формі мислення і вираження, вироблених ними у сфері культурного спілкування») – одночасно явище і поняття, що виражає художню предметність емоційного переживання, набуте слуханням музичного твору.

Пісенна творчість В. Івасюка стимулює інтонаційні резерви та емоційне розуміння пісенного жанру, завдяки чому швидко набули популярності. Інтровертність естрадно-пісенного стилю В. Івасюка охоплює такі інтонаційно-змістові рівні – композиторський, виконавський, комунікативний, технологічний. У дослідженнях Т. Рябухи, ювілейному виданні «Володимир Івасюк. Життя – як пісня», статті В. Марищак «На вершинах естрадної пісні» відзначаються дві особливості образності музично-пісенної спадщини В. Івасюка:

– специфіка регіону Буковини, міста Чернівці (мовна, стилістична, вокальна, народознавча, ін.), збереження автентичних зразків фольклору, темпу, ритму, звучання та ін.

– ґрунтовна підготовча робота із систематизації цих інтонаційних лексем, проведена В. Івасюком [11].

У творчості В. Івасюка поєднані фольклорні засоби й впливи (в основному, гуцульський фольклор із його характерною ритмікою та ладами) та «модні» у той час ритми й інтонації (боса-нова, рок-н-ролл, твіст, біг-біт). Так, у дослідженні О. Шевченка спростовується факт про те, що «...органічне включення народно-фольклорних інтонацій у русло радянської масової, а згодом, і естрадної пісні – ось ті особливості, які визначають характерність та специфіку саме української естрадної пісні періоду 1950-х – 1980-х років», а «тенденція «ліричного струменя» української естрадної пісні цього періоду «... дала сильний поштовх для

подальшого розвитку нової національної моделі української популярної музики – традиційної естрадної пісні» [11].

Композиторське вирішення творчості Володимира Івасюка, обумовлене соціально-політичними обставинами, складається із блоків пісень, представлених змістом:

а) лірико-драматичним («Балада про мальви», «Балада про Віктора Хара»);

б) інтимним (про любов, природу, творчість). Водночас не знаходимо творів, у яких прославляється партія чи комунізм [9]. Що свідчить про надання переваги саме життєвим проблемам людини, її внутрішнім переживанням.

Музично-пісенна стилістика творів В. Івасюка ґрунтується на елементах:

а) поєднання фольклорних та авторських інтонаційно-ритмічних елементів;

б) стимулювання вокальним голосоведенням до використання внутрішніх рухів.

Таким чином, виділяють наступні характерні риси естрадно-пісенного стилю В. Івасюка:

1) куплетно-варіативна форма відтворення (кантиленно-пісенний приспів є доповненням декламаційного заспіву);

2) використання синтетичної музично-мовної лексики із народознавчими елементами («День з тобою», «Непрохане моє кохання», «Червона рута», та ін.).

Обрана автором стилістика перегукується із народним фольклором. Зокрема, існує версія, що найвідоміша пісня В. Івасюка «Червона рута» створена на основі матеріалів збірки коломийок, упорядковану Володимиром Гнатюком в 1906 р., що знаходилася в сімейній бібліотеці. Зокрема є такі рядки :

«Ой ходила, говорила гільтайова мати,

Назбирала троєзілля мене чарувати,
Назбирала троєзілля червону рутонку,
Та й схотіла зчарувати мене, сиротоньку» [3].

Для 18-річного юнака образ червоної рути відображений у змісті «черлена рута» (додаток Г1). Використання коломийки Косівщини й легенди про чисте і вірне кохання – і пісня набула іншого змістового оформлення:

«Ти не смійся хоч раз,
Не кажи, що забула,
А згадай про ту годину,
Як ти мавкою була.

Що ночами у лісах
Ти чар-зілля шукала,
Що з вітрами, як птах,
Ти колись розмовляла.

Бачу я тобі у снах
У дібров зелених.
Якими ж шляхами

Ти повернулася до мене?»

Отже, творчість Володимира Івасюка цілком відповідає стильовій специфіці, яка звернена до народного фольклору, зорієнтована на:

- повернення до канонів художніх, життєвих, які регулюють позитивні сторони соціуму та забезпечують можливість збереження позитивних настроїв;

- отримання радості, естетичного задоволення від перебігу подій. Такими естетично-радісними подіями є звернений на позитив зміст пісенних творів композитора.

Переконливим прикладом є також текст та музика пісні «Наче зграї птах», яку особисто виконував Івасюк. Зокрема, у ній дотримані характерні для стилю музиканта художньо-образні реалії та способи їх використання:

в природні – «птахи, водна стихія, блакить моря і неба, земля як місце проживання, день як хронологічна одиниця життя»;

людиною – «роки життя, що спливають, «дальня путь» та голос, що здатний виражати силу і любов, сама любов до життя і рідної землі, нарешті особистісне «Я» як призначене для пісенної творчості; а овіює і поєднує все прагнення до щастя – як головне призначення людини на землі».

Узагальнений аналіз творів (додаток В) дає підстави зробити висновок про авторів, з якими мав тісну співпрацю, близько товаришував В. Івасюк (таблиця 1). Зокрема, знаходимо авторські праці, де слова та музика належать В. Івасюку, інших авторів, для яких писав буковинський композитор та поет.

Таблиця 1.

Витяг із додатка про авторство віршів

Автор (кількість)	Назва твору
Власні поетичні тексти (20)	«Аве, Марія», «Колискова для Оксаночки», «Колискова», «Мандрівний музика», «Фантазія травневих ночей», «Ласкаво просимо», «Моя пісня», «Батьківщина моя», «Лісові дзвіночки», «Капелюх», «Тямиш, люба», «Там за горою, за крем'яною», «Я піду в далекі гори», «Червона рута», «Водограй», «Пісня буде поміж нас», «На швидких поїздах», «Кораблі, кораблі», «Два перстені», «Наче зграї птиць» та ін.
На вірші Івасюка, музика інших композиторів	«Жовтий лист», «Залишені квіти», «Зустріч біля дороги» та ін.
Ростислав Братунь	«А ти подумай», «Балада про отчий дім», Білий серпанок», «Братерське коло», «У тобі тільки

	<p>раннє літо», «Вернись зі спогадів (Не стань сумом...))», «Вернись зі спогадів», «Вернись із спогадів (Танго без відповіді)», «Вогні Львова», «День з тобою», Елегія», «Зелений дзвін»</p> <p>«Зимова казка» «Ватра», «Балада про отчий дім», «День з тобою», «Братерське коло», «Зимова казка», «Непрохане моє кохання», «Ноктюрн осіннього міста», «Передвістя», «Зустрічайте мене», «Вогні Львова», «Зелений дзвін», «Роки вже відшумілі», «Вернись із спогадів», «Елегія», «В тебе тільки раннє літо», «Пісня про тебе», «Перший сніг», «Білий серпанок», «А ти подумай», «Літо пізніх жоржин», «Юнацька балада» та ін.</p>
Богдан Стельмах (6)	<p>«Колискова вітру», «Балада про Віктора Хара», «Запроси до танцю», «Запроси мене у сни», «Тільки раз цвіте любов», «Нестримна течія» та ін.</p>
Василь Марсюк	«Балада про дві скрипки» та ін.
Богдан Гура	«Балада про мальви (Мальви)» та ін.
Михайло Івасюк	«Батьківщина моя», та ін.
Дмитро Павличко	«Далина» та ін.
Володимир Лучук (3)	«Зелена пісенька», «Вереснева чудасія», «Кольорові пташки» та ін.
Олесь Гончар (4)	Прапор полку, Золотоволоска «Знамено полку», «Моя ти зоре» та ін.
Ю. Рибчинський	«Мой Киев», «У долі своя весна» та ін.

Важливим фактом є наявність у пісенних творах трагізму. Виходячи із обставин, в яких створював свої музично-пісенні праці В. Івасюк, передчуття тривожності наповнює тексти його пісень неповторним

поєднанням «любові до життя та смутку від розставання з ним». Інтонування авторських творів поєднує поетичний та музичний композиційний матеріал. Зокрема, А. Палійчук відзначає, що «лірична інтонація в особливому індивідуально-авторському «прочитанні» відрізняє і інструментальні твори В. Івасюка». І такими творами є :

- фортепіанна «Сюїта-варіації на тему української народної пісні «Суха верба», «Сюїта-варіації для камерного оркестру» (1977);
- три п'єси для фортепіано;
- «Осінь картинка» для віолончелі;
- три п'єси для скрипки та музика до вистави «Прапороносці» (1975), «Мезозойська історія» (1976).

Отже, творчість Володимира Івасюка цілком відповідала настроям та ідеям музики та тогочасної мовної традиції; існує як «система звичаєвих музично-творчих практик», інакше кажучи, – як складова популярної музики із відповідними авторськими жанрово-стильовими доповненнями / змінами, використання яких спрямовувалося на утвердження художньо-смыслових норм традицій. Музика слугує розвитку культури, спільна, культурна, семіотична дія такого взаємозв'язку представлена пісенною музично-мовною традицією.

Водночас, у класично-академічній жанрово-стильовій традиції музично-пісенної творчості В Івасюка як складової музичного мистецтва виокремлюються мовна культурна традиція, основні стилістичні критерії, що пояснюють професійно-творчу еволюцію Володимира Івасюка :

- використаний ним перехід від академічної консервативної освіти та звернення до середньо-академічних жанрових форм;
- пісенній мові творів, відображені закономірності розвитку мелодики та перетворень музичного змісту, що сформувалися на значній вокально-жанровій основі, поєднуючи елементи оперної, камерної вокально-професійну творчість.

Висновки до другого розділу

Проведений аналіз дає підстави зробити наступні висновки.

По-перше, музична творча діяльність Володимира Івасюка відбувалася у тісній співпраці та підтримці родичів, друзів, колег, наставників, які тим чи іншим способом почалися до створення обдарованим буковинки музично-пісенних творів.

Крім того, твори Володимира Івасюка були новим авторським баченням естрадної пісні, що набуло відповідного змісту, з урахуванням тих суспільно-історичних умов, в яких жив видатний буковинець.

По-друге, проведений аналіз музично-пісенної творчості Володимира Івасюка дає підстави стверджувати про наявність глибокого філософського, морально-етичного, життєвого змісту творів, використання автором мотивів місцевого фольклору для композиційного оформлення тексту.

Музично-пісенна діяльність Володимира Івасюка є невід'ємною складовою його особистого життя. Адже писав саме про те, що найбільше турбувало в той чи інший момент.

ВИСНОВКИ

У ході проведеного дослідження зроблено такі висновки.

У другій половині ХХ століття сформувалася багата музична спадщина. До розвитку музичного мистецтва долучилися творчі обдаровані митці різних музичних жанрів, які своєю творчістю спряли формуванню загального сприйняття музичної культури в Україні та за її межами.

Основними особливостями становлення мистецької діяльності В.Івасюка як феномену визначено такі суспільно-історичні передумови:

- 1) активна розбудова у післявоєнні роки соціальної інфраструктури, а системи освіти, у т.ч. мистецької;
- 2) приналежність батьків В. Івасюка до культурної інтелігенції та активна їх участь у вихованні сина й розвитку його музичної обдарованості;
- 3) особисте бажання та прагнення Володимира Івасюка займатися професійною музично-творчою діяльністю (його особисті знайомства із творчими людьми, вивчення народного фольклору буковинців, обізнаність у музичних інноваціях в Україні та за кордоном);
- 4) підтримка родини та друзів, колег у реалізації творчих ідей;
- 5) особисті якості В. Івасюка (наполегливість, цілеспрямованість, відкритість та щирість) сприяли створенню позитивного авторитету митця в Україні та за її межами;
- 6) досконала обізнаність у регіональному фольклорі, національній ідентичності та психологічна чутливість до мистецьких запитів українців. Те, що його твори отримували беззаперечну перемогу на усіх конкурсах, в яких брав участь В. Івасюк свідчить про відповідність його творчості, змісту його музично-пісенних творів запитам простих громадян, які, в свою чергу, стомилися від «ідеологічних штабів»;
- 7) бажання В. Івасюка бути корисним своїй країні, любов до

Батьківщини, української мови та відданість національним ідеям.

Багата на здобутки та сформована за досить короткий проміжок часу музично-пісенна творчість Володимира Івасюка є своєрідним феноменом у музичній культурі України, що входила до складу СРСР.

Феноменальність особистості Володимира Михайловича Івасюка визначається багатогранністю його здібностей та зацікавлень:

- український композитор та співак, майстерно виконував власні пісні;
- основоположники української естрадної музики (поп-музики);
- автор 107 пісень, 53 інструментальних творів, музики до кількох спектаклів (додаток В);
- професійний медик;
- чудовий скрипаль, грав на віолончелі, фортепіано, гітарі;
- неординарний живописець.

Його життєтворчість високо оцінена на державному та регіональному рівнях нагородами:

- Дипломант Всесоюзного огляду молодих композиторів (1978);
- Лауреат Республіканської комсомольської премії ім. М.Островського (1988, посмертно);
- Лауреат Державної премії України ім. Т. Г. Шевченка (посмертно, 1994);
- Герой України (посмертно, 2009).

Музично-творча діяльність буковинця відображена у невеликій кількості наукових досліджень, таких як:

Палійчук А. В. «Мистецький доробок Володимира Івасюка у вимірах української музичної культури другої половини ХХ століття: історико-біографічний аспект» (2018), у якому проаналізовані «екзистенціальні показники мистецької особистості В. Івасюка»;

Рябуха Т. М. «Витоки та інтонаційні складові української пісенної естради» (2017), представлено жанрово-стилістичні та інтонаційні складові

української пісенної естради, побіжно згадується В. Івасюк як композитор та автор пісень.

Знайдені інші праці, проте стосуються вони переважно біографії (загальних моментів) та нез'ясованого досі епізоду зникнення та смерті. Зокрема, праці О. Василюшина (монографія «Володимир Івасюк: сила серця і таланту»), книга спогадів «Володимир Івасюк. Життя – як пісня»), І.Лепши (дослідження «Життя і смерть Володимира Івасюка»), Т. Унгурян (документальна повість «Монолог перед обличчям брата»), Л. Криси (фотоальбом «Вернись із 4 спогадів...»), П. Нечаєва (спогади «Наш камертон – Володимир Івасюк»), І. Філіпенко (публіцистична розвідка «Володимир Івасюк: перлини духовності України») тощо.

Крім того, розпорошені у інтернет-мережі поодинокі відомості, згадки, а також знайдено 2 електронні ресурси (сайті Tvoemisto.tv, «Сторінки пам'яті Володимира Івасюка», сторінка у фейсбуці «Володимир Івасюк»), за допомогою яких було проведено дослідження музично-пісенної творчості Володимира Івасюка.

Знайдені матеріали щодо оцінки музично-пісенної творчості буковинського митця згруповані у 3 блоки:

- свідчення й аналіз рідних, членів родини В. Івасюка;
- спогади та аналіз пісень близькими друзями;
- оцінка приятелями та малознайомими людьми.

Його пісні «Водограй», «Червона рута», «Я піду в далекі гори», «Два перстені» та ін. музичні діячі вважали «вершиною творчості Івасюка» (О.Кузнєцова, С. Ротару, Л. Мазепа), «незвичною, яскравою мелодійністю» (Л. Дутковський). Високо оцінюється також :

- «його мелодія з оригінальними, в глибинах оточуючими її гармонічними зворотами» (Л. Мазепа), «є чистою, духовною, а його вірші до музики високопрофесійні» (В. Ільїн),
- самостійність у роботі з оркестровками (Н. Яремчук);
- «на його піснях училися співати. І вони легко співалися. Він сам

мав прекрасний голос, вміло і гарно співав» (В. Зінкевич)

- у його піснях домінувала карпатська тема» (Ж. Макаренко)

Його праці базувалися на дослідженому духовно-моральному змісті українських народних пісень та фольклору. Співпраця й підтримка талановитих співаків (В. Зінкевич, С. Ротару, М. Яремчук, Л. Відаш та ін.) сприяли утвердженню впевненості В. Івасюка у власному професіоналізмі та прагненні вдосконалюватися, робити улюблену справу високоякісно.

Завдяки наполегливій роботі та співпраці з талановитими колегами Володимир Івасюк став творцем власних пісень, що здобули широку популярність і любов слухачів. Цьому сприяло також проживання у м. Львів, що вважається культурною столицею, мистецькою колицею.

В. Івасюк залишив пісенну спадщину, що тісно пов'язана із його особистою долею. Музично-пісенні твори побудовані на глибокому розумінні та дотриманні:

- національних культурних традицій
- осучаснені відповідно запитів культурно-мистецького середовища, світоглядно-філософських поглядів на життя;
- опорою на архітепні символи (сонце, місяць, вечір, вода, ін.) із філософським навантаженням. (прикладом є квітка рута, водограй, ін.);
- інтонаційне оформлення пісенної манери В. Івасюка є зрозумілим та легким для приймання, простим для запам'ятовування;
- реалізується на рівнях – композиторський, виконавський, комунікативний, технологічний.

Композиторське вирішення творчості Володимира Івасюка, складається із двох блоків – пісень, представлених змістом лірико-драматичним («Балада про мальви», «Балада про Віктора Хара») та інтимним (про любов, природу, творчість). Водночас ми не знайшли творів, у яких прославляється партія чи комунізм.

Володимир Івасюк писав для людей і про почуття людей.

Важливим життєвим фактом є наявність у пісенних творах трагізму, виходячи із обставин, в яких створював свої музично-пісенні праці В. Івасюк (особисте прагнення писати, за 10 років творчого життя у Львові створено понад 70 праць, відзначення його активної роботи; з іншого боку – виключення із консерваторії, із списків нагородження та ін.). Водночас роботи відображають поєднання любові до життя та передчуття розставання з ним.

Дослідження не вичерпує всієї багатогранності проблеми дослідження. Заслуговують на вивчення також змістові характеристики музично-пісенних творів, стилістичне оформлення текстів пісень, творча співпраця Володимира Івасюка із колегами, друзями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Абух В. Мов крапля цілющого бальзаму: [М.Івасюк на врученні Держ. премії ім. Т.Шевченка В.Івасюку] // Буковин. віче.- 1995.- 11 лют.
2. Аминтирь деспре фиу. Талантем там, Буковине: [Про В.Івасюка] // Зориле Буковиней.- 1987.- 24 листоп.
3. Бабич Н. «Батьків поетичний образ сина»: [Туга за В.Івасюком передається у віршах М. Івасюка] // Буковин. віче.- 2000.- 5 лют. (№12).- С. 3.
4. Бабух В. Володимир Івасюк у батькових спогадах: [Про книгу М.Івасюка «Монолог перед обличчям сина»]./ Голос України. 2000. 30 трав. (№94). С. 3.
5. Вишнеvsька М. Чотири виміри Володимира Івасюка. День: електронне газета. № 39. 2014 р. 04 березня. Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://day.kyiv.ua/uk/article/kultura/chotiri-vimiri-volodimira-ivasyuka>
6. Володимир Івасюк – митець, який зробив українську пісню модною на весь світ. Електронний ресурс. – Режим доступу: https://svitua.org/2020/03/04/volodymyr-ivasyuk-odyn-iz-tvorcziv-ukrayinskoyi-estradnoyi-muzyky/?fbclid=IwAR16Yg5LZ1cUYhI0cq3IkNiWc_PVItL6n9L94z5DvBdhLk3Fb9SLOdgnvIE
7. Володимир Івасюк. Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://m.facebook.com/%D0%92%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D0%BC%D0%B8%D1%80-%D0%86%D0%B2%D0%B0%D1%81%D1%8E%D0%BA-32333194118/>
8. Володимир Івасюк, біографія пісні. Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://www.pisni.org.ua/persons/18.html>

9. Володимир Івасюк. Життя — як пісня: спогади та есе / упоряд. Парасковія Нечаєва. Чернівці: Букрек, 2003. 216 с.
10. Доар гласул тэу, доар гласул: [Про В.Івасюка та його творчість] // Реструктуаре.- 1989.- 22 берез.
11. Добрянський А. // Буковина.- 1991.- 2 листоп.; Сингаївський М. Якби ти знав мою святу любов // Буковина.- 1991.- 19 листоп.; Ярош Я. «Невтримний біль і туга...», або непогасна батьківська печаль // Буковин. віче.- 1992.- 12 трав.
12. Дорошенко Д. Нарис історії України. – Львів, 1991. – 496 с.
13. Елегії для сина: Поезії.- Ужгород: Карпати, 1991.- 124 с. Рец.: Біль і мужність батька: [Про книгу М.Івасюка «Елегії для сина», яку присвятив В.Івасюку].// Час.- 1991.- 18 жовт. (№42).- С. 8;
14. Життєвий шлях. [p://www.ivasjuk.org.ua/life.php?lang=uk](http://www.ivasjuk.org.ua/life.php?lang=uk)
15. Життя Володимира Івасюка у 10 фото https://tvoemisto.tv/news/zhyttya_volodymyra_ivasjuka_u_10_foto_69138.html
16. Зі спогадів про В.Івасюка // Барвисток: Літ. альманах.- Кіцмань, 1988.- Вип. 7.- С. 45-46.
17. Івасюк О. «Приїхав Володько. Новорічне свято він міг провести у Львові, але покинув усе й приїхав»: [Із щоденникових записів М. Івасюка про сина] // Мол. буковинець.- 1996.- 22 листоп. (№58).- С. 5.
18. Інтернет-ресурс «Львів – місто натхнення». Електронний ресурс. – Режим доступу: (<https://lviv1256.com/history/rodyna-volodymyra-ivasiuka-opryliudnyla-malovidomi-foto-kompozytora/>)
19. Історія української культури / за заг. ред. І. Крип'якевича. – 2-е вид. – К.: Либідь, 1999.– 720 с.
20. Кияновська Л. Українська музична культура: навч. посібник / Л. Кияновська. – Львів: Тріада плюс, 2008. – 344 с
21. Кияновська Л. Українська музична культура: навч. посібник / Л. Кияновська. – Львів: Тріада плюс, 2008. – 344 с.
22. Книжки про Володимира Івасюка та пісенники

http://www.ivasyuk.org.ua/books.php?lang=uk&id=monolog_pered_oblychchya_m_syna-2000&part=slovo_do_chytachya

23. Козаренко О. Феномен української національної музичної мови. Львів, 2000. 284 с.

24. Колубаєв О. Л. Галицька популярна пісня в процесі еволюції регіональної традиції естрадно-музичного мистецтва: автореф. дис. ...канд. мистецтвознавства: спец. 17.00.03 – муз. мистецтво Одес. нац. муз. акад. ім. А. В. Нежданової. Одеса, 2014. 20 с.

25. Корній Л. Історія української музики. – К., 1998. – 387 с.

26. Марищак В. На вершинах естрадної пісні // Володимир Івасюк. Життя – як пісня: спогади та есе / упоряд. Парасковія Нечаєва. Чернівці, 2003. С. 41–79.

27. Мартынов В. Отец и сын: [Про Володимира і Михайла Івасюків] // Слова Родины.- 1991.- 11 окт.

28. Масіян Н. Б. Особовий фонд М. Г. Івасюка у Державному архіві Чернівецької області (до 100-річчя від народження українського письменника, фольклориста, науковця та культурно-громадського діяча). Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://archives.gov.ua/wp-content/uploads/2020/03/15-5.pdf>

29. Маслій М. Найперший у світі маестро: [передмова] // Музичні твори [Ноти]: (до 60-річчя від дня народження) / В. М. Івасюк. Чернівці, 2009. С. 3–6.

30. Матіос М. Великий батько великого сина // Буковин. віче.- 1997.- 22 листоп. (№92-93).- С. 8

31. Монолог перед пам'яттю сина: [Спогади про В.Івасюка]. // Соц. культура.- 1987.- № 6.- С. 30-31; Вісті з України.- 1987.- серп. (№33, 34).

32. Мрії повинні здійснюватися»: подорож у дитячі та юнацькі роки Володі Івасюка: до 70-річчя від дня народження / Чернівецька обл. б-ка для дітей; устр. О. Сторощук. Чернівці, 2019. 14 с. Електронний

ресурс. – Режим доступу:

<https://www.google.com/search?q=%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%B2%D0%BE%D0%B4%D1%87%D0%B8%D0%BA&oq=gtht&aqs=chrome.2.69i57j35i39j69i1i10i59i433i512j0i1i10i131i433i512j0i1i10i512j0i131i433i512j0i1i10i433i512j0i1i10i512i3.9895j0j15&sourceid=chrome&ie=UTF-8>

33. Музична Україна, 2003.

34. Неймовірне виконання “Червоної Руги”. Співають: Івасюк, Яремчук, Зінкевич. Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://prolviv.com/blog/2019/03/04/neimovirne-vykonannia-chervonoj-ruty-spivaiut-ivasiuk-iaremchuk-zinkevych/>

35. Нечаєва П. Камертон на все життя. Сорок років тому вперше пролунала легендарна «Червона руга». Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://day.kyiv.ua/uk/article/kultura/kamerton-na-vse-zhittya>

36. Нечаєва П. Лицар життя // Нечаєва П. Безсмертна тінь великих душ: Згадка любові Володимира, Софії та Михайла Івасюків.- Чернівці, 2002.- С. 23-38.

37. Ольховський А. Нарис історії української музики / А.Ольховський — К., 2012. :

38. Особистий архів Оксани Івасюк (сестри Володимира Івасюка). Ф. Нотні та літературні автографи Володимира Івасюка. Ф. Листування Володимира Івасюка. Ф. Періодика про Володимира Івасюка. Ф. Прижиттєві фотодокументи. Ф. Малюнки Володимира Івасюка.

39. Палійчук А. Екзистенціальні виміри творчої особистості В. Івасюка та архетипи національної свідомості // Міжнародний вісник: Культурологія. Філологія. Музикознавство. Київ: НАКККіМ, 2017. С. 232-237.

40. Палійчук А. Ноематичні передумови стильового мислення В. Івасюка // Музичне мистецтво і культура: Науковий вісник Одеської національної музичної академії ім. А.В. Нежданової: зб. наук. статей / гол. ред. О.В. Сокол]. Одеса: Астропринт, 2016. Вип. 23. 269–279.

41. Палійчук А. Стильові інтенції та стилістичний зміст пісенної творчості В. Івасюка у сучасному медіакультурному просторі // Музичне мистецтво і культура: Науковий вісник Одеської національної музичної академії ім. А.В. Нежданової: зб. наук. статей / гол. ред. О.В. Сокол. Одеса: Астропринт, 2017. Вип. 24. С. 31–42

42. Палійчук А. Сучасні культурологічні підходи до вивчення долі і творчості В. Івасюка // Музичне мистецтво і культура: Науковий вісник Одеської національної музичної академії ім. А.В. Нежданової: зб. наук. статей / гол. ред. О.В. Сокол. Одеса: Астропринт, 2016. Вип. 22. 127–136.

43. Палійчук А. Творчість В. Івасюка у сучасній музично-мовній традиції // European Applied Sciences : [Wissenschaftliche Zeitschrift / Redaktionskollegium Prof. Dr. phil. Lutz Schumacher, Prof. Dr.-Ing. Johannes Pinnekamp und and.]. – Stuttgart, Germany. 2017. S. 59–61. Європейські прикладні науки: [науковий журнал / ред. кол. проф. філ. Лутц Шумахер, проф. Джон Піннекамп та ін.]. Штуттгарт, Німеччина. 2017. С. 59–61.

44. Пісня буде поміж нас: Бібліогр. покажчик (до 55- річчя від дня народж. укр. комп. В.Івасюка) / Авт.-упоряд. Л.І.Щербанюк.- Чернівці: Зелена Буковина, 2004.- 180 с

45. Річниця поховання Івасюка, тоді похорон вилився у масову акцію протесту. Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://www.google.com/search?q=%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BA%D0%BB%D0%B0%D0%B4%D0%B0%D1%87&oq=%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BA%D0%BB%D0%B0%D0%B4%D0%B0&aqs=chrome.69i59j0i512j69i57j69i59j0i512j69i60j69i6112.5352j0j7&sourceid=chrome&ie=UTF-8>

46. Рябуха Т. Витоки та інтонаційні складові української пісенної естради: дис. ...канд. мистецтвознавства: спец. 17.00.03 – Музичне мистецтво / ХНУМ ім. І. П. Котляревського. Харків, 2017. 203 с.

47. Савицька Н. Хронос композиторської життєтворчості: монографія. Львів: Сполом, 2008. 320 с.

48. Сайт Департаменту освіти і науки Чернівецької облдержадміністрації. Володимир Михайлович – український композитор і співає. Чернівецька область – 75. Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://oblosvita.com/chernvecky-oblast-75/16489-vasyuk-volodimir-mihaylovich-ukrayinskiy-kompozitor-poet.html>

49. Самойленко О. Сучасна музична мова або мова сучасної музики: дві теоретичні парадигми одного художнього явища // LAUDATIO. Ювілейна збірка наукових статей на пошану професора Юрія Ясиновського / Упор. У. Граб, О. Козаренко, Н. Сиротинська. Львів: Видавець Тарас Тетюк, 2014. С. 155–163.

50. Скорик К. Від серця до серця, від батька до сина: [Літ. вечір, присвяч. Михайлові та Володимирові Івасюкам] // Крайова освіта.- 2000.- 1 груд. (№45).- С. 10-11

51. Спогади. Галина Михайлівна Івасюк http://www.ivasyuk.org.ua/names.php?lang=uk&id=galyna_ivasyuk

52. Спогади. Лешек Зігмундович Мазепа. Електронний ресурс. – Режим доступу: http://www.ivasyuk.org.ua/names.php?lang=uk&id=lyeshek_mazepa

53. Сторінки пам'яті Володимира Івасюка http://www.ivasyuk.org.ua/books.php?lang=uk&id=monolog_pered_oblychchya_m_syna-2000&part=part2

54. Тарасюк Г. «Писав, щоб не збожеволіти»: [Спогади про укр. письменника М.Івасюка та композитора В.Івасюка] // Версії.- 2004.- 30 січ.- 6 лют. (№4).- С. 1, 15.

55. Чайка І. Феномен Володимира Івасюка, або «Червона Рута» <https://photo-lviv.in.ua/fenomen-volodymyra-ivasyuka-abo-chervona-ruta/>

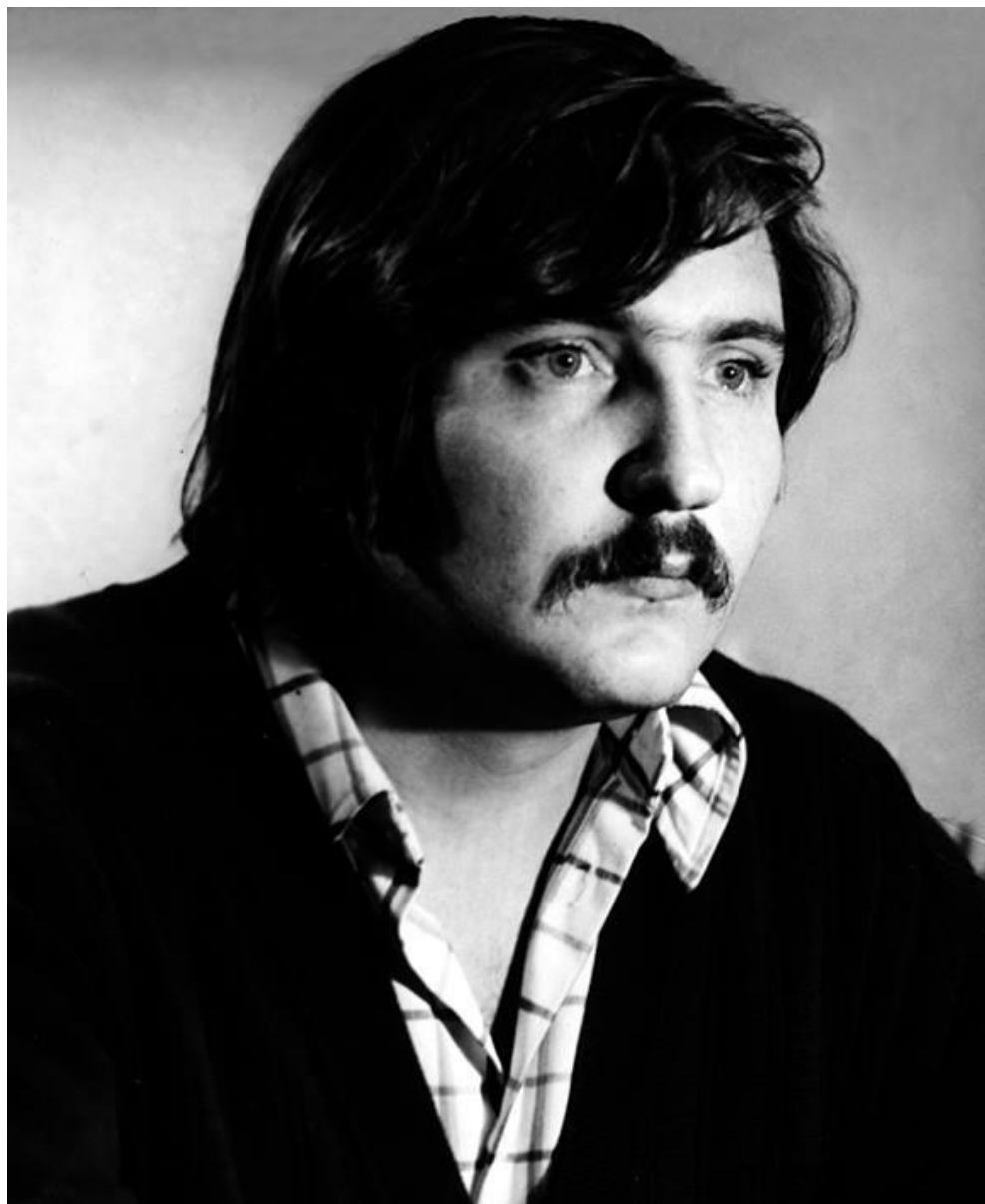
56. Чернівецький обласний меморіальний музей Володимира Івасюка. Ф. Нотні автографи власних творів Володимира Івасюка (№№ 58, 2632, 3139, 3552, 3161, 4766, 3152, 4742, 3168, 29, 3144). Ф. Архівні документи Михайла Івасюка (батька Володимира Івасюка). Ф. Періодика

про Володимира Івасюка (187, 453). Ф. Музичні інструменти Володимира Івасюка (МВІ-722-І-Р-125 ОФ; МВІ-727-І-Р 130 ОФ).

57. Шостак Р. Вбити Івасюка <https://tyzhden.ua/Publication/2282>

ДОДАТКИ

Додаток А

**Володимир Михайлович Івасюк
(1949-1979)**

Фото із сімейного архіву родини Івасюків

З мамою. Кіцмань, 1952

1953

1955

З сестрою Галею, 1957

Ю. М. Візнюк, директор музичної
школи, 1955

З сестрою Галею, 1959

З сестрою Оксаною, 1963

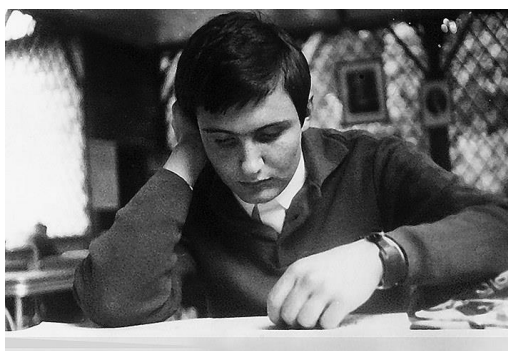
Продовження додатка А

З сестрою Галею, 1964

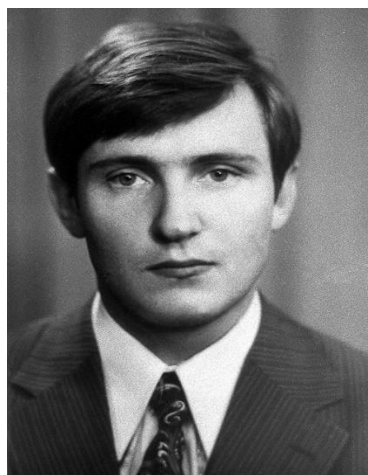
1964

1964

1970

1970

1972

1972

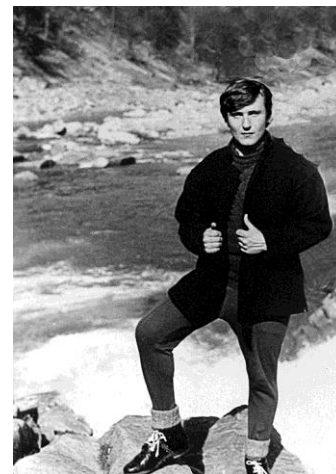
Виступ В.Івасюка, Н. Яремчука та В. Зінкевича з піснею «Черввона Рута», 1972.
Відео виступу за QR-кодом.

1972

Виступ на Чернівецькому телебаченні із Софією Ротату, «Балада про дві скрипки», 1972

1972

Продовження додатка А

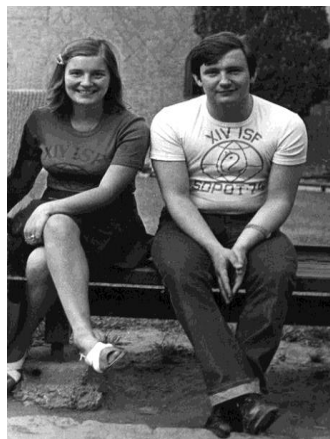
Із М. Соколовською,
1971

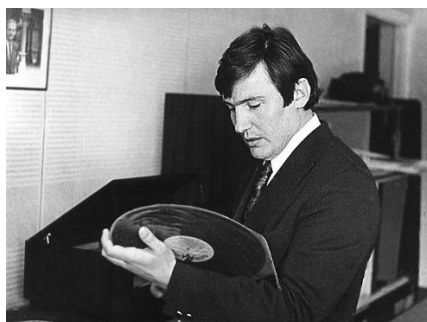
З мамою Софією
Іванівною, 1973

Із В.Зінкевичем на
зйомках фільму «Білий
птах з чорною ознакою»,
1973

Сопот, Польща,
1974

1975

Із сестрами Оксаною та
Галиною. Кавказ, 1976

Продовження додатка А

З кінорежисером Віктором Стороженком,
Львів, 1976

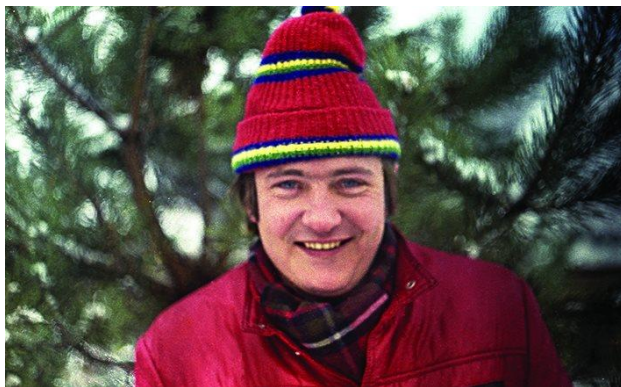
З Софією Ротару, 1976

З сестрою Оксаною, 1976

Естонія, 1978

1977

Ростислав Братунь, Володя, Михайло
Івасюк. Львів, березень 1979

Продовження додатка А

Фото з сімейного архіву родини
Івасюків

Зліва направо: Володимир Івасюк,
Богдан Стельмах, письменник
Дмитро Герасимчук

Володимир Івасюк, Софія Ротару, Любомир Кріса та друзі композитора

Llubomyr Krysa (Courtesy Photo)

➤ [Новини](#) > Річниця поховання Івасюка, тоді похорон вилився у масову акцію протесту

РІЧНИЦЯ ПОХОВАННЯ ІВАСЮКА, ТОДІ ПОХОРОН ВИЛИВСЯ У МАСОВУ АКЦІЮ ПРОТЕСТУ

11-41, 22.05.2019

22 травня 1979 року у Львові похорон Володимира Івасюка на Личаківському цвинтарі вилився у масову акцію протесту. розповідає 24 Канал.

Смерть видатного композитора досі оповита таємницею. Івасюка знайшли похованим у Бреховицькому лісі. Офіційна версія – самогубство через психічний розлад, неофіційна – вбивство агентами КДБ за націоналістичну позицію та популяризацію української мови та ліри.

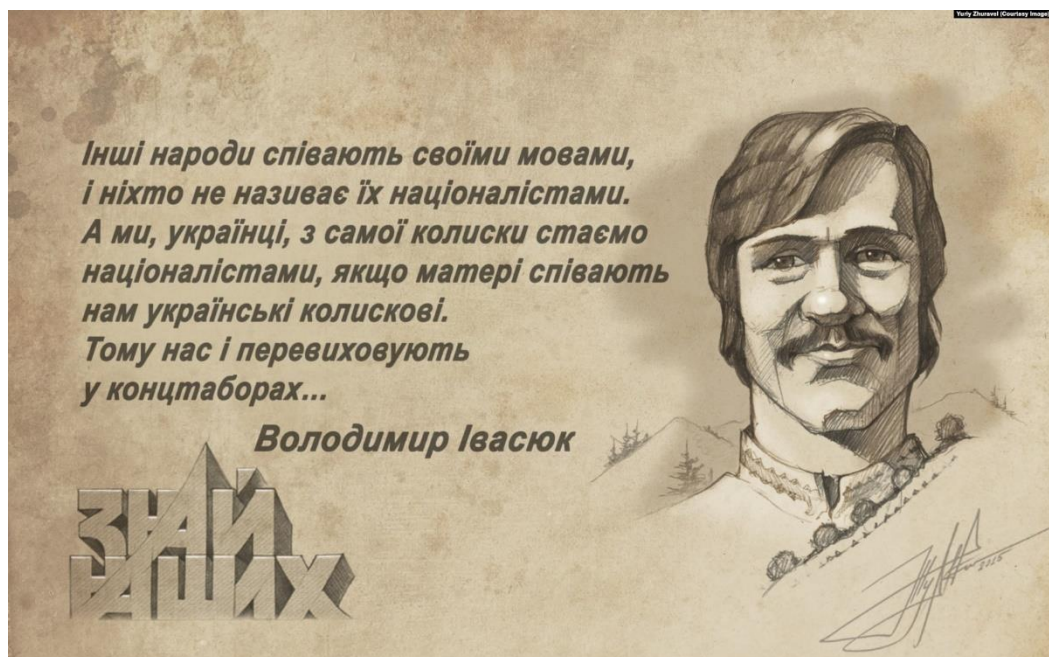
Розслідування смерті композитора провадилося аби як, слідчих не здивувало те, що

тіло провисіло в лісі кілька тижнів, було дуже спотвореним, а слід від мотузки був зовсім свіжим. До того ж, комуністична влада Львова всіляко намагалася перешкодити похованню Івасюка на Личаківському кладовищі.

Клумба на «співочому полі» під час виставки квітів у столиці України, присвячена В. Івасюку (1949–1979). Київ, 4 вересня 2016 року

Основні віхи життя та творчості Володимира Івасюка

- 4.03.1949 – народився у м. Кіцмань Чернівецької області в родині Софії та Михайла Івасюків.
- 1955-1963 – навчався у Кіцманській музичній школі за класом скрипки.
- 1956-1966 – навчання у Кіцманській середній школі.
- 1962 – участь у заключному концерті обласного огляду буковинських музичних шкіл.
- 1963 – вступив до Київської музичної школи ім. М. Лисенка за спеціальністю «альт», але згодом повернувся в Кіцмань через хворобу. Продовжив навчання у Кіцманській музичній школі за класом фортепіано.
- 1964 – перша пісня «Колискова» на батьковий вірш.
- 1964 – організував вокально-інструментальний ансамбль «Буковинка», який виконував переважно пісні В. Івасюка
- 1965 – перемога ансамблю «Буковинка» у республіканському конкурсі, нагороджений поїздкою по річці Дніпро.
- 1966 – родина переїхала до м. Чернівці. Вступив до медичного інституту, однак був виключений через політичний інцидент.
- 1966 – улаштувався на роботу на чернівецький завод «Легмаш» учнем токара.
- 1967-1972 – навчання у медичному інституті.
- 1970 – написав пісні «Червона рута» й «Водограй».
- 1971, 1972 – на телефестивалях у Москві пісні «Червона рута» та «Водограй» отримують перемогу у Всесоюзному телевізійному конкурсі «Пісня-71»
- 1971 – в с. Яремча режисер Р.Олексів (студія «Укртелефільм») зйомки першого українського музичного фільму «Червона рута».
- 1972 – переїзд до Львова; успішне закінчення медінституту, вступ до аспірантури на кафедру патологічної фізіології.

Продовження додатка Б

- 1974, вересень – навчання на першому курсі Львівської консерваторії кафедри теорії музики та композиції, якою керував Станіслав Людкевич.
- 1975, 19 березня – у театрі ім. Марії Заньковецької відбулася прем'єра сюїти-фантазії В. Івасюка за однойменним романом О. Гончара «Прапороносці»
- 1976, липень – відраховано з Львівської консерваторії за перепустки занять.
- 1977, вересень – поновлено студентом композиторського факультету Львівської консерваторії (викладачі О. Кос-Анатольський та професор Лешек Мазепа).
- 1977 його пісня „У долі – своя весна” у виконанні С.Ротару перемогла на фестивалі „Сопот – 77”.
- 1977 – збірка пісень В. Івасюка «Моя пісня» та платівка «Пісні Володимира Івасюка виконує Софія Ротару».
- 1978/79 н. р. – паралельно із заняттями третього курсу відвідував лекції 4-го у консерваторії.
- 1979, 24 березня – вийшов із дому і не повернувся.
- 1979, 18 травня – тіло знайдено у лісі поблизу с. Брюховичі. Обставини смерті не з'ясовано.
- 1989 – започатковано щорічний Фестиваль молодіжної української пісні «Червона рута».

Відомості про життя та творчість В. Івасюка

Хата, в якій народився В Івасюк, а через 30 років в ній народилася Ані Лорак

Меморіальний музей В. Івасюку (Чернівці). Будинок, в якому жив В.Івасюк

Лист, вдресований матері, Софії Іванівні, написаний В.Івасюком під час навчання у Київській школі для обдарованих дітей (1963)

19-63р.
Дорогі Оксанко, Таліоко,
Мішюк, Машенько, Гайоску!
Сьогодні у мене перший урок
по аерату. Чудесно і дуже
до шкільної історії. Зовсім як
у першому класі. Але це буде
недуже. Навчання відбувається в невеличкій
школі майбутнього "Таліоко"
Я пробував чимось грати. Виходить
дуже добре. Звук сміливий,
сучасний. Надуваймо крило.
І будемо літати-це історично
який мені дуже подобається.
Можливо ти не знаєш
наше у скриньці.
Нині я прошу ти я вже
літати, мою замітку криву
з районою школою. Подаруй мені
ти всі види і, вивчати
її найкращими способами, тому
що у мене шкільна музична школа
історично.
То урочисто і щиро
1909

Музичні інструменти В. Івасюка

Музичні інструменти В. Івасюка

Перша скрипка В. Івасюка

Пісенна творчість В. Івасюка
<https://www.pisni.org.ua/persons/18.html>

А ти подумай

Слова: Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Мар'ян Шуневич

Аві, Марія

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Балада про Віктора Хара

Слова: Богдан Стельмах Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Василь Зінкевич

Балада про дві скрипки

Слова: Василь Марсюк Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Софія Ротару; Ватра; Руслана Калина (альбом «Тобі...»)

Балада про мальви (Мальви)

Слова: Богдан Гура Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Софія Ротару, Василь Зінкевич, Віктор Грибик,
Любов Камінська, Володимир Івасюк, Рената Бабак, Оксана Муха,
Ольга Умінська

Балада про отчий дім

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Дмитро Гнатюк

Батьківська балада

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Батьківщина моя

Слова: Михайло Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Білий серпанок

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Братерське коло

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

У тобі тільки раннє літо

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Ватра

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Вереснева чудасія

Слова: Володимир Лучук Музика: Володимир Івасюк

Вернись зі спогадів (Не стань сумом...)

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Софія Ротару

Вернись зі спогадів

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Віталій Козловський (альбом «Холодна ніч»), Олена

Корнєєва

Вернись із спогадів (Танго без відповіді)

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Лілія Сандулеса, Капела бандуристок Дзвінга

Відлітали журавлі

Слова: В. Миколайчук Музика: Володимир Івасюк

Відлуння твоїх кроків

Слова: Володимир Вознюк Музика: Володимир Івасюк

Вогні Львова

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Анастасія Плахтій, Орест Цимбала

Водограй

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Виконують: «Смерічка», Назарій Яремчук, Софія Ротару, Кобза,

Валентина Купріна, Марія Яремчук, Зоряна Юдін

*Водограй **

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Далина

Слова: Дмитро Павличко Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Софія Ротару (альбом "Тече Вода")

Два перстені

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Софія Ротару, Червона Рута, Смерічка, Назарій Яремчук,

Ірина Зінковська, Мамай

День з тобою

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Софія Ротару, Ігор Кушплер

Єлегія

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Жовтий лист

Слова: Володимир Івасюк Музика: Валерій Громцев

Виконують: Софія Ротару, Віталій Козловський (альбом «Холодна ніч»),

Василь Зінкевич, Смерічка

Залишені квіти

Слова: Володимир Івасюк Музика: Валерій Громцев

Виконують: Смерічка, Ватра, Василь Зінкевич

Запитай до танцю

Слова: Богдан Стельмах Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Олена Карпенко

Запитай мене у сні

Слова: Богдан Стельмах Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Назарій Яремчук, Софія Ротару, Нічлава Блюз

Зелена пісенька

Слова: Володимир Лучук Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Павло Гудімов

Зелений дзвін

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Зимова казка

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Віктор Шпортюко

Прапор полку

Слова: Олесь Гончар Музика: Володимир Івасюк

*Прапор полку **

Слова: Олесь Гончар Музика: Володимир Івасюк

Золотоволоска

Слова: Анатолій Драгомирецький Музика: Володимир Івасюк

Зустріч біля дороги

Слова: Володимир Івасюк Музика: Павло Дворський

Виконує: Павло Дворський (альбом "Танго")

Зустрічайте мене

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Казка гір

Слова: Володимир Вознюк Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Майя Негребецька, Лідія Відаш

Калина приморожена

Слова: Микола Петренко Музика: Володимир Івасюк

Капелюх

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Смерічка, Віктор Морозов, Піккардійська Терція,

Назар Савко

Капелюх

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Піккардійська Терція

Капелюх

Проект "Наш Івасюк"

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Тарас Чубай, друзі (альбом "Наш Івасюк")

Каштани

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Лідія Відаш

Кленовий вогонь

Слова: Мирослав Воньо, Юрій Рибчинський Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Софія Ротару, Ліна Прохорова

Коли я думаю про тебе

Слова: Ігор Лазаревський Музика: Володимир Івасюк

Колиска вітру

Слова: Богдан Стельмах Музика: Володимир Івасюк

Коліскова

Ти спи, любий сину...

Слова: Михайло Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Коліскова для Оксаночки

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Кольорові пташки

Слова: Володимир Лучук Музика: Володимир Івасюк

Кораблі, кораблі

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Рената Бабак

Добро пожалувати

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Літо пізніх жоржин

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Віктор Шпортько, Василь Зінкевич, Ігор Кушплер,

Володимир Івасюк

Мандрівний музика

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Мила моя

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Василь Зінкевич, Володимир Івасюк, Карпати

Моя пісня

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Моя ти зоре

Слова: Олесь Гончар Музика: Володимир Івасюк

На швидких поїздах

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Василь Зінкевич, Смерічка

Над морем

Слова: Дмитро Павличко Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Ватра, Русичі (альбом «Акустика»),

Тарас Чубай (альбом «Наш Івасюк»), Назар Савко

Нам спокій, друже, тільки снитися

Слова: Роман Кудлик Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Ігор Кушплер, Віктор Шпортюк

Народження дня

Слова: Андрій Дементьев Музика: Володимир Івасюк

Обробка слів, переклад: Обробка мелодії: Павло Табаков

Виконує: Павло Табаков (альбом "Ти підпалила рай")

Наче зграї птах

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Не одпалай, моє кохання

Слова: Роман Кудлик Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Назарій Яремчук

Не треба осені

Слова: Мирослав Воньо Музика: Володимир Івасюк
Обробка слів, переклад: Обробка мелодії: Михайло Мода
Виконує: Володимир Гуменчук, Наталя Мельник

Незване моє кохання

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Нестримана течія Проект «Наш Івасюк»

Слова: Богдан Стельмах Музика: Володимир Івасюк
Виконує: Тарас Чубай (альбом «Наш Івасюк»)

Нестримана течія *аккорди підібрані для жіночого голосу

Слова: Богдан Стельмах Музика: Володимир Івасюк

Ноктюрн осіннього міста

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Ой, зацвіла пика

Слова: народні Музика: Володимир Івасюк

Освідчення

Слова: Роман Кудлик Музика: Володимир Івасюк

Передвістя

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк
Виконує: Софія Ротару

Перший сніг

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Пісня буде поміж нас

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк
Виконують: Софія Ротару, Назарій Яремчук, Василь Зінкевич, Смерічка,
Ірина Шинкарук, Людмила Ясінська

Пісня про тебе (Бачу тобі)

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк
Виконують: Софія Ротару, Віктор Павлік (альбом «Білі черемхи»), Назарій
Яремчук, Василь Зінкевич

Повір очам

Слова: Володимир Кудрявцев Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Піккардійська Терція

Розквітлий тюльпан

Слова: Іван Будз Музика: Володимир Івасюк

Роки вже відшуміли

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Світ без тебе

Слова: Василь Бабух Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Василь Зінкевич

Серед літа

Слова: Михайло Ткач Музика: Володимир Івасюк

Сизокрила птиця

Слова: Роман Кудлик Музика: Джером Баккі, Володимир Івасюк

Виконує: Софія Ротару

Синочки-соколята

Слова: Богдан Стельмах Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Ватра

Стоїть пшениця, як Дунай (Шумити пшениця, як Дунай)

Слова: Степан Пушик Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Павло Табаков (альбом «Ти підпалила рай»)

Там за горою, за крем'яною

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Софія Федіна, Світозарі, Рената Бабак

Тільки раз цвіте кохання

Слова: Богдан Стельмах Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Олександр Пономарьов (альбом «З ранку до ночі»),

Софія Ротару, Василь Зінкевич, Олег Марцинківський

Тільки раз цвіте кохання

Слова: Богдан Стельмах Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Софія Ротару (альбом "Червона Рута")

*Тільки раз цвіте кохання * інші акорди*

Слова: Богдан Стельмах Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Софія Ротару, Олександр Пономарьов (альбом «Краще»),

Василь Зінкевич

У двадцять років

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Володимир Івасюк

У долі своя весна

Слова: Юрій Рибчинський Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Софія Ротару, Лілія Сандулеса, Ані Лорак, Наталка Карпа

Фантазія травневих ночей

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Чебреці

(Тихою скорботою цвітуть лугові криниці...)

Слова: Дмитро Луценко Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Олександр Василенко

Червона рута. символ української естрадної пісні

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Софія Ротару, Назарій Яремчук, Василь Зінкевич,

Смерічка, Рушничок (альбом "Рушничок I"), Володимир Івасюк, Карпати

*Червона рута * символ української естрадної пісні*

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Назарій Яремчук, Василь Зінкевич, Смерічка, Софія Ротару

Юнацька балада

Слова: Ростислав Братунь Музика: Володимир Івасюк

Я – твоє крило

Слова: Роман Кудлик Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Смерічка, Назарій Яремчук, Надія Пащенко, Софія Ротару,

Марян Шуневич, Рената Бабак

*Я – твоє крило **

Проект "Наш Івасюк"

Слова: Роман Кудлик Музика: Володимир Івасюк

Виконує: Тарас Чубай, друзі (альбом "Наш Івасюк")

Я піду в далекі гори

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Квітка Цісік (альбом "Два кольори"), Володимир Івасюк,

Русичі, Марія Яремчук

*Я піду в далекі гори **

Інший текст, з фільму "Червона Рута"

Слова: Володимир Івасюк Музика: Володимир Івасюк

Виконують: Назарій Яремчук, Василь Зінкевич, Смерічка,

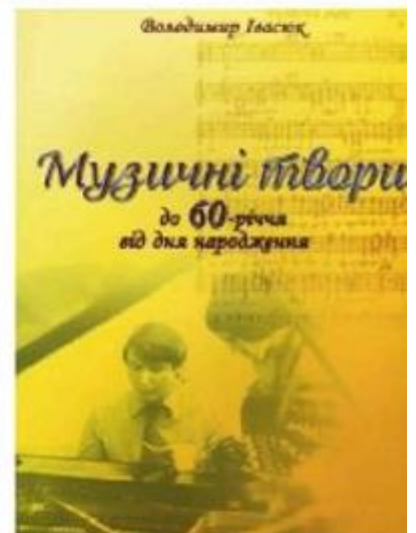
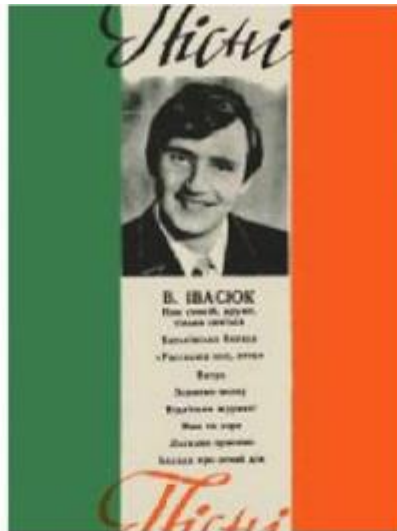
Володимир Івасюк

Я ще не все тобі сказав

Слова: Степан Пушик Музика: Володимир Івасюк

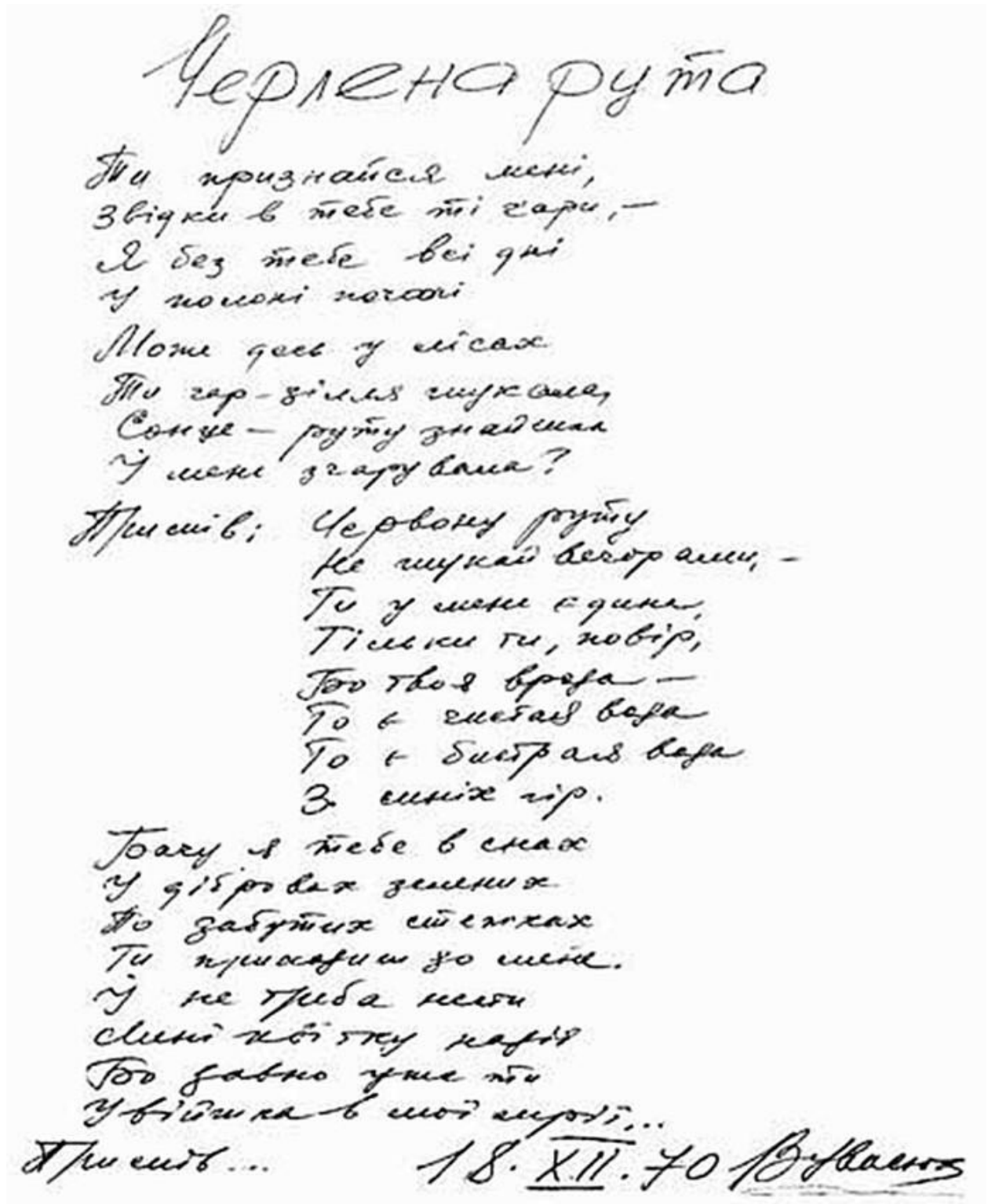
Виконують: Назарій Яремчук, Віктор Шпортюко

Титульні сторінки збірок із музично-пісненими творами В. Івасюка

Епістолярна музично-пісенна спадщина В. Івасюка

Власноруч записаний В. Івасюком текст пісні «Червона рута»

Нотні праці В. Івасюка

Продовження додатка Г2

П'ЄСА №3
ДЯ ФОРТЕП'АНО

ТЄСА №2
ДЯ ФОРТЕП'АНО

ОСІННЯ КАРТИВКА
ДЯ ФОРТЕП'АНО

Продовження додатка Г2

Малюнки В. Івасюка

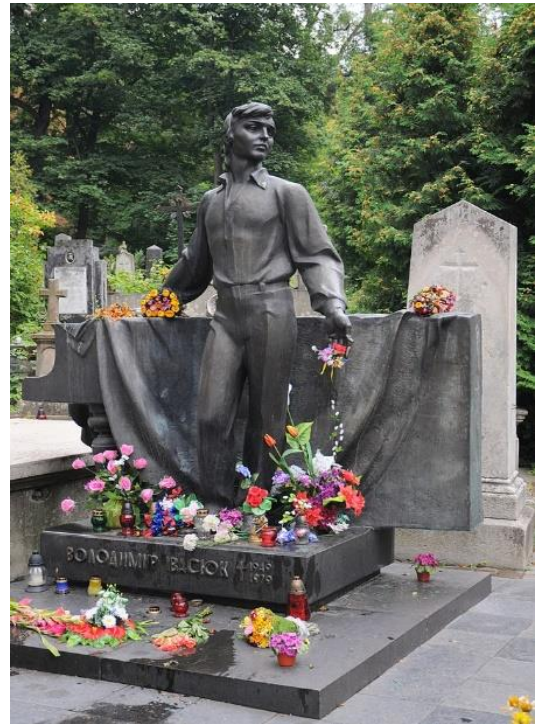
Пам'ятники Володимиру Івасюку

м. Львів, просп. Шевченка (М.Ягольник, С.Олешко; 2011)

с.м.т Брюховичі (Л.Кукіль, 2020)

м. Львів, Личаківське кладовище

Меморіальна дошка, будівля
Буковинського державного
медичного університету
(м. Чернівці)

Меморіальна дошка, дім у Львові,
де проживав композитор

Пісні пам'яті Володимира Івасюка

Відлуння вірності <https://www.pisni.org.ua/songs/45389.html>

Слова: Віталій Близнюк Музика: Арнольд Святогоров

Виконують: Софія Ротару (альбом "Тече Вода"), Сама-Т (альбом «Крила»)

Балада про Володимира Івасюка

<https://www.pisni.org.ua/songs/2183828.html>

Слова: Олег Покальчук Музика: Олег Покальчук

Виконує: Олег Покальчук

Володимиру Івасюку <https://www.pisni.org.ua/songs/8141409.html>

Слова: Леся Горова Музика: Леся Горова

Виконує: Леся Горова

Володя (посвята В. Івасюку) <https://www.pisni.org.ua/songs/7104240.html>

Слова: С. Чуєнко Музика: Львівські музики

Виконує: Львівські музики (альбом «Замріяні сни. Українські народні пісні»)

Два птахи (пам'яті В. Івасюка та М. Яремчука)

<https://www.pisni.org.ua/songs/2165292.html>

Слова: Роман Юзва Музика: Ігор Іванців

Маки для сина (пам'яті Володимира Івасюка)

<https://www.pisni.org.ua/songs/6132776.html>

Слова: Тамара Севернюк Музика: Павло Дворський

Виконує: Павло Дворський

Посвята (пам'яті Володимира Івасюка)

<https://www.pisni.org.ua/songs/225726.html>

Слова: Юрій Рибчинський Музика: Геннадій Татарченко

Виконує: Назарій Яремчук

Посвята (присвята Володимиру Івасюку)

<https://www.pisni.org.ua/songs/1129622.html>

Слова: невідомий Музика: невідомий

Виконує: Дарка і Славко (альбом «Повір»)

Спогад про Володимира Івасюка

<https://www.pisni.org.ua/songs/5167949.html>

Слова: Василь Мартинов Музика: Валерій Квасневський

Виконує: Богдан Косопуд

Твоя пісня завжди між нами (Івасюку). Посвята Володимиру Івасюку до 60-річчя від дня народження. <https://www.pisni.org.ua/songs/498131.html>

Слова: Мирослав Воньо Музика: Павло Мрежук

Обробка слів, переклад: Обробка мелодії: Павло Мрежук

Виконує: Павло Мрежук

Твоя мелодія (посвята Володимиру Івасюку)

<https://www.pisni.org.ua/songs/7180666.html>

Слова: Мирослав Бойчук Музика: С. Гричко

Виконує: Жанна Крижанівська

Володимиру (пам'яті В. Івасюка)

<https://www.pisni.org.ua/songs/8197518.html>

Слова: Микола Джумак Музика: